ATEITIS

1959, NR. 8
SPALIS

ATEITIS eina nuo 1911

KATALIKIŠKOJO JAUNIMO ŽURNALAS

1959 METAI Nr. 8

SPALIS — OCTOBER

☆

Redaktorius — Paulius Jurkus

REDAKCIJOS KOLEKTYVAS — Danutė Aleksandravičiūtė - Bobelienė, Gintarė Banaitytė-Ivaškienė, Teresė Ivaškaitė.

Visą spausdinamą medžiagą redakcija taiso savo nuožiūra. Nepanaudoti straipsniai grąžinami autoriui prašant.

Administratorius — Kun. V. Dabušis

Redakcijos ir administracijos adresas:

ATEITIS, 916 Willoughby Avenue, Brooklyn 21, N. Y., U. S. A.
Tel.: GLenmore 2-2923

Prenumerata metams $5.00 pagal JAV dol. kursą

Garbės prenumerata metams $10.00

Atskiro numerio kaina 50c.

☆

LITHUANIAN CATHOLIC YOUTH MAGAZINE

Published monthly, except July and August, by the Lithuanian Catholic Youth Association.

"A T E I T I S"

916 Willoughby Ave., Brooklyn 21, N. Y.

Subscription $5.00 per year

Single copy 50c.

☆

Second-class postage paid at Brooklyn Post Office

TURINYS

Teresė Ivaškaitė
Susimąstymas prie Kristaus kryžiaus 193

Algimantas Gluosnis
Spalis (eil.) 194

Jonas Šoliūnas
Mano kelias (eilėraščiai) 195

Alfa Sušinskas
Kad tik tramvajus nuo bėgių nenušoktų 196

A. Džiugėnas
Gyvas žodis jaunimui (kun. A. Sušinsko sukaktis) 198

Mindaugas Skaistgiris
Valtis 199

S. Sužiedėlis
Mūsų gadynės stabai 201

AJS
Studentų Ateitininkų Sąjungos stovykla 202

Stovyklautojas
Kanados ateitininkų stovykla 208

TI
Lituanistika Fordhame 209

Vytenis
Per prizmę — Ateitininkiškojo gyvenimo aktualijos 210

Vardai, įvykiai, idėjos 211

Studentų Ateitininkų Sąjungoje 213

Moksleivių Ateitininkų Sąjungoje 214

Kreivos šypsenos 216

Šachmatai ..... **Viršelių III psl.**

Viršelyje — Tinklinis studentų ateitininkų stovykloje
Nuotr. Vytauto Valaičio

Karalius Kristus

SUSIMĄSTYMAS PRIE KRISTAUS KRYŽIAUS

TERESĖ IVAŠKAITĖ

Šiandien rudens simfonijos garsai tiesia sparnus augštyn į dangų pagarbinti Karalių. Šiandieną šventė—Tavo šventė, Kristau, mano Valdove!

Ir aš maža augintinė šios žemės, skubėjau pas Tave, norėjau galvą Tau žemai nulenkti, drebėdama suklupt prie Tavo sosto. Jieškojau rūmų aš Tavų mieste, didžiose aikštėse, kalnuos, bet neradau. Maniau, gal augštumon iškelti žiburiai parodys kelią man, nes Tu Karalius, o juk karališki namai—paskendę šviesoje. Tačiau ir čia aš pralaimėjau: paklydau miesto gatvių šešeliuos.

Lėtai ėjau tolyn per audrą, kovodama su vėjais. Šalti lietaus lašai gaivino mano liūdną šypseną ir glostė mano vedą. Buvau praradus viltį jau Tave surast, mano Valdove! Tiktai staiga prisiminiau aš pasaką, kurioj sargybinių pulkai raiti karan lydėdavo valdovą savo. Ir vėl aš nudžiugau. Jeigu esi karalius Tu, Tavo sargybiniai nuves mane prie Tavo sosto. Skubėjau, žmonėse jieškojau blizgančių, puošnių jų rūbų, šveitrių kardų, baltų žirgų. Bet tik pilkų veidų minia praslinko pro mane, palikdama nerimą ir savo žingsnių aidą.

Mano širdis, lyg išsigandęs paukštis, daužėsi į savo narvo grotas. Pavargus buvo ji ir nerami. Aš taip ilgėjaus, troškau pasveikinti Valdovą savo, klajojau žemės dulkėse, dairiaus šviesos, bet karalystė Jo man liko paslapty, tokia nerandama ir tolima.

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO BIBLIOTEKA

ALGIMANTAS GLUOSNIS

SPALIS

YRA toli senoji žemė,
Storom miglom ir vakarais
Ilgais apsupus veidą pilką.
Yra dar žingsniai,—
Ir akmenėliai graudūs,
Ir svirties ilgesys...

Pabunda žiburėlis,—
Ir užmirštoj širdy šviesu,
Šviesu lentynoje tarp knygų,
Ramu tarp vasaros žolių,
Sudžiūvusių, už kryžiaus užkištų.
Tada rožančius pirštuose — — —

Tai spalis. Tai sena legenda,—
O ji — taip tolima,
Taip nepasiekiama.

Ir ėjau už miesto sienų, nuleidusi akis sekiau nežinomas pėdas siauram takely. Tyla ir vakaro tamsa man buvo sesės keliauninkės. Kiekvienas žingsnis sekė žingsnį ir stūmė laiką, nežinodamas kelionės tikslo.

Kažkur toli mirgėjo žiburėlis, ir tylą pertraukė varpelio skambesys. Švelnūs giesmės aidai kuždėjo man į ausį. Man buvo gera ir ramu; pamiršau nuovargį ir bėgau tekina į ten, kur blykčiojo maža švieselė ir kvietė chorai angelų.

Ir pagaliau aš atradau Tave, Kristau Mano Karaliau! Aš čia—pagarbinti Tave aš atėjau! Aš noriu džiaugtis, nes šiandieną Tavo šventė!—Bet kur sargybiniai, žvilgą kardai, kur puošnūs rūmai? Kodėl nesėdi Tu paskendęs šviesų sūkury? Čia man niekas kelio nepastojo, plačiai atvertos durys kvietė į save. Kodėl možoj koplyčioj manęs Tu lauki, žvakių liepsnelių prieblandoj jaukioj?

Kodėl? kodėl? — aš klausiau ir artinausi prie Tavęs, prie Tavo sosto, bet kur jis?... Tiktai dabar pakėliau aš akis, dabar aš supratau ir suklupau prie Tavo kryžiaus. Žinau, kodėl neatradau Tavęs tarp dulkių pilkoje kasdienybėje, nes ten nebuvo vietos Tau namo širdy.

Didis Valdove mano, ne žemiška jėga Tu nulenki galvas savų pavaldinių. Tu siūlai savo meilę jiems, Tu duodi jiems save. Tu atėjai valdyti žmones ne iš augštai iškelto sosto. Tu gyvenai jų kasdienybėje, vilkėjai jųjų rūbą, valdei tik gėriu, meile ir tiesa. Ir savo žemiškosios karalystės bėgyje Tu pravedei pasaulyje, didžiausią revoliuciją, kuriai įvykdyti Tu nė lašo kitų kraujo neišliejai, bet tiktai savo. Į Kalvarijos kalną Tu pats nešeisi savo kryžių—karaliaus sostą, kad taptų jis mums amžinosios Tavo karalystės ir Tavo meilės simboliu.

Ir viešpatauji Tu visais laikais žmonijos širdyse, vien tiktai meilės prievarta pavergdamas savo tarnus. Ir nebaudi Tu jų, jei nusikalsta jie, nes bausmę savo pirštu jie sielon įsirašo. Kai jie praranda Tavo meilę,—kančia, klaiki tamsa užlieja jų kelius. Jie blaškosi, bet nesuranda laimės, nes Tavo meilė persekioja juos, neleisdama nurimti sielai, kol ji negrįšta prie Tavęs. Ir gailestingas Tu, o Kristau! Su meile pakeli klajūnę sielą ir vėl jai tikrą kelią rodai.

Ir ar galėtų lygintis pasaulio pareigūnai, ar drįstų jie nustelbti Tavo asmenybę? Kas jiems tarnauja, turi nešti ilgų metų vargą ir gal palūžt gyvenimo kely. Ir visa tai dėl žemiškojo turto trupinėlio ir gal bereikšmio džiaugsmo valandėlės. O kai palūžta jėgos žemės vaiko, kada jau amžinybės vartai prieš akis, nusisuka nuo jo valdovai žemės rūstūs, pamiršta jį.

Tik tu mano Karaliau Kristau, vedi visus mus per gyvenimą nuo kūdykystės lopšio lig žilos senatvės ir pats, kai valanda ateina, atidarai duris į šventą amžinybę. Gyvenimo kely Tu mus globoji, už mažą patarnavimą, už mūsų menką meilę savo malones visiems mums dalini. Tu dieviškąja meile myli mus; ji siekia daug toliau už mūsų žemės rutulį, gilesnė už dangaus mėlynę, platesnė už jūras ir už okeanus.

O mes, ar stengiamės grąžint nors kibirkštėlę Tavo meilės, Didis Gėri? Dažnai pamirštam Tau net padėkoti. Kada pas žemės karaliūnus, šviesų ir muzikos verpetuos žmonių minios pripildo pokylių puošnias sales, Tavo maldos namai tušti, tyloj paskendę. Bet Tu kantrus, Vadove mano! Nors vienišas dažnai Tu būni, Tavo kantrybė neišsemiama. Ramiai kenti

Jonas Šoliūnas — MANO KELIAS

LAIMĖ

Supa vėjas laivus
Lyg motulė vaikus...

Ar jie plauks ir pražus?
Ar jie lauks ir dar bus?
Kai aušra patekės
Kai žvaigždynai išblės...

O gal vėjas atbėgs?
O gal vėl jis pašėls?

Tada laivas išliks,
Jis bures vėl išskės,
Jūros toliuos plačiuos,
Jieškot džaugsmo audros...

Krante uosto žmogus, —
Žvalgos jis neramus,
Laukia dar vis aušros,
Švyturėlio šviesos...

LAUKIMAS

Sustingusiais krantais tingiai nubėga vėjas,
Ir pabudina jis bokštuose paukščius,
Sumigusius ramiam nakties laukimui.

Girdžiu, kai pro mane prabėga laiko liepsnos
Ir apkabina rankomis savom jos
Žvejų tinklus, sudžiaustytus krantinėj.

Nakty nuskendo trankios miesto gatvės,
Ir sumerkė šviesų stygas plieninis žirgas
Ramiose vandenų vilkstinėse.

Matau, kai žaibo kirčiai pjausto naktį
Ir karpo žemę gaivinančias lietaus kasas,
Kurios jau apkabino medį ir pavargusias
trapias rankas.

Prie mano kojų sužysta vėl vandens lelijos
Ir vilioja jos naktin rankas, tinklus, paukščius,
Bet mes visi vilionėmis jau mirę...

Tik suaižėjusiuose toliuose dar dunda vis
griaustinis
Sutraukydamas žėrinčias liepsnų grandines.

PRAŠYMAS

Nedekite šviesų manoje gatvėj,
Palikit tamsią ją bent naktį,
Nepriminkite gintarinių dienų,
Sudegusių lyg plaštakės.

Nekvieskite šešėlių į namus, —
Aš pavargau nuo jų laukimo.
Palikite ramybėje rankas ramias,
Bejausmes tartum granitas.

Nelieskite grindinio grubaus,
Nuplauto ašarom dangaus,
Žinau — dangus jau nesidžiaugs
Ir nenuplaus jis purvinų jūs pėdų...

---

ant kryžiaus Tu, aukoji savo kančią už tuos, kuriuos taip myli. Už mus kenti Tu, Kristau, ir meilės kupinom akim žvalgaisi pakeleivių, kurie atneštų savo meilę Tau. O kai ateina jie ir garbina Tave suklupę, nežemiška šviesa ir meile apglėbti Tu juos ir priglaudi prie savo dieviškos širdies. Tada pajunta jie Tavo kančios saldumą, kančios, kuri iššaukta Tavo meilės, Kokia švelni, kokia gaivinanti ši meilė prieš tą kančią, kuri degina ir drasko sielą, kada nusigręžiam nuo Tavo miliės kelio.

Karaliau mano, Kristau, aš noriu būt tuo pakeleiviu, kuris kasdien nulenkia galvą Tau, suklumpa prieš Tavo sostą—kryžių. Aš noriu kasdien kentėti Tavo meilėje ir džiaugtis, kad kenčiu, nes kentėjimas dėl Tavęs yra Tavo pabučiavimas mano sielai.

Valdove mano, Kristau, ryžtuos aš būti Tavo tarnas amžinai. Dėkoju Tau, kad leidi man tarnauti Tavo karalystėj, nes Tu Karalius nę vien šio pasaulio, bet ir amžinojo, kurs apima platybes, erdves ir laiką, kurs buvo, yra ir bus per amžius. Tavo karalystė, "tai karalystė tiesos, gyvenimo, šventumo ir malonės, karalystė teisingumo, meilės ir ramybės." (Kristaus Karaliaus Šventės mišių prefacija).

Šiandien su rudens simfonijos garsais į dangų kyla giesmės aidas. Ją gieda minios žemės pakeleivių, kurie Tave taip myli, Tau tarnauja ir garbina Tave giedodami:

O Kristau, pasaulio valdove,
Ir žemės, ir aukšto dangaus,
Tau amžiais ir meilę, ir šlovę
Varpai širdyse mūsų gaus.

Kaip pavasario žydinčioj šventėj
Žydi Kristaus šviesi vėliava.
Su Tavim eina tautos gyventi,
Su Tavim eis visa Lietuva.

(Bernardas Brazdžionis)

Žvilgsnis pro lapus. Nuotr. Vytauto Valaičio

KAD TIK TRAMVAJUS NUO BĖGIŲ NENUŠOKTŲ

ALFA SUŠINSKAS

NE VIEN tik vabalai zirzia: tuo pačiu tonu vienodai, įkyriai zvimbia, birbia... Ir kaikurie žmonės nekartą esti tikri zirzekliai: apie viską jie dejuoja, kitus savo rūpesčiais kvaršina ligi įkyrumo ir dėl kiekvieno menkniekio ar net dėl tuščio nieko nuolat zirzia... Tokie kankina kitus ir save pačius, apkartindami visų gyvenimą.

Kartą viena moteriškė važiavo tramvajumi. Kad ji važiavo, visai paprastas bei kasdieninis įvykis, niekam nesvarbus ir neįdomus—juk visi, kam tik reikia, juo važiuoja. Tačiau jos savijauta ir elgimasis tramvajuje nebuvo toks jau visai eilinis reiškinys. Norėdama jaustis saugesnė ji atsisėdo šalia pat vairuotojo. Tramvajus, greitai riedėdamas, ėmė leistis gana staigion pakalnėn.

Klaikiai dairydamasi, moteris apytyliai kreipėsi į vairuotoją sakydama:

— Atsiprašau, ar nėra pavojaus tramvajui nuo bėgių nušokti? Ar sugebėsite jį laiku sustabdyti, jei prireiks?..

— Aišku, kad sustabdysiu, nes tramvajus turi tvirtus elektrinius stabdžius,—atsakė jis.

— O kad atsitiks, jei stab-

džiai suges?—ji toliau klausė nerimaudama.

— Nesirūpinkite: tramvajus dar turi atsarginius, rankinius stabdžius betkuriam nenumatytam ir staigiam pavojui,—vėl paaiškino vairuotojas.

— Puiku! Bet jei ir tie stabdžiai nebeveiks? Ką tada darysite? nesiliovė klausinėjusi moteriškė.

— Tuo atveju išjungsiu elektros srovę ir...

Bet ji nebeleido jam sakinio pabaigti: jau garsiau šaukdama, ji baimingai paklausė:

— O ką darysite, jei tuo metu kas nors pasimaišys ant bėgių? Ar sugebėsite sustabdyti?..

— Žinoma, kad sugebėčiau! Juk tada tamstos liežuvį pakločiau ant bėgių, ir tramvajus tikrai sustotų!—nemandagiai drebtelėjo jau įerzintas vairuotojas.

Susijaudinusi moteriškė nieko daugiau nebeklausė ir pirmame sustojime išlipo.

Buvo taip kada tramvajuje, ar nebuvo, arba gal tik iš dalies tebuvo, bet baigštus moteriškės susirūpinimas yra būdingas daugeliui žmonių. Gal šitoks jos nerimavimas kilo dėl nervingumo. Tačiau argi žmogus neturi stengtis nervus valdyti? Argi jis nesupranta, kad savo zirzimais jis ne tik save be reikalo kamuoja, bet ir kitus erzina? Visur ir visada gali atsitikti nelaimių, ne vien tramvajumi važiuojant: nelaimės nevaikščioja medžių viršūnėmis—jos mėgsta žmones. Betgi nereikia jomis, dar nežinomomis, savęs iš anksto graužti; protingai besirūpinant nelaimių išvengti, nei savo, nei kitų gyvenimo nereikia kartinti tuo, ko nežinome, kas gali neatsitikti arba ir visai neatsitiks.

Štai kad ir šis atsarguolis. Jis yra labai susirūpinęs savo sveikata ir nuolat bijo visur tykančių apkrečiamųjų ligų bacilų. Ir ne tamsuolis jis, o ne: jis yra baigęs augštesniąją mokyklą ir tarnauja įstaigoje. Ką jis daro apsisaugoti nuo tų bijomųjų bacilų? Ogi kai tik koks žmogus iš jo kambario išeina, jis tuojau dezinfekuoja jo sėdėtą kėdę, vartotus daiktus ir būtinai durų rankeną: mat, čia gali būti nutūpusių apkrečiamųjų ligų bacilų, su atsilankiusiuoju čion patekusių... Ir taip šis žmogelis dejuodamas nuolat kankinasi perdėta susirgimo baime.

Didelių ir mažų, nereikalingų, perdėtų ir išpūstų susirūpinimų, aimanavimų labai dažnai pasitaiko gyvenime. Ir ką jais žmogus pasiekia? Ką tuo jis laimi? Ar tai jam palengvina? Iš to jam jokios naudos ir jokios pagalbos!

Nuolatiniai zirzeklių dejavimai sudaro jų gyvenimo turinį. Jie yra savo dejonių kankiniai ir kitų žmonių kankintojai.

Kaikas įkyriais dejavimais siekia sulaukti užuojautos, dėmesio ar kokios naudos gauti. Tačiau to jis nesulaukia: dažni dejavimai kitiems žmonėms įgrysta, ir jie nelinkę tikėti nuolatiniu dejuotoju; žmonės vengia zirzeklių ir stengiasi jais kuo greičiausiai nusikratyti; zirzeklio draugystė yra nuobodi ir varginanti, ir niekas jos nepageidauja.

O kaikuriems žmonėms dejavimas patampa lyg kokiuo verslu, kuriam jie skiria visą laiką ir energiją.

Susitikusi su žmogumi, pažįstamu ar net ir svetimu, ji tuojau pradeda dejuoti. Jai vis kas nors skauda: jei ne galva, tai kojos, jei ne šonas, tai nugara; joks gydytojas jai nepadeda, nes gydytojai nesugeba jos ligos surasti. Oras jai visada negeras: čia peršilta, čia peršalta. Kaimynai irgi negeri ir nemoka gyventi: jų vaikai pergarsiai žaidžia, kaimynės jos nelanko, perdaug pinigų išleidžia... Nenuostabu, jog kaimynai, pro langą pamatę ją ateinant, jos neįleidžia.

Gi šis save laiko visuomenės veikėju. Vadinasi, jis visur ir visada veikia. Gerai, kad jis daug veikia, bet jau visai nebegerai, kad didžioji jo veikimo dalis tėra dejavimai, nusiskundimai ir kaltinimai visiems ir už viską. Pagal jo visuomeninius zirzimus, žmonės nesijungia į organizacinį darbą, o įsijungę neatlieka savo pareigų; jie užsidarę savo egoistiniame kiaute ir vien savimi tesirūpina; jie perdaug išleidžia pokyliams ir prabangai... Taigi žmonės šiokie ir tokie—vis negeri...

Betgi jis, vargšas veikimo kankinys, pamiršta, jog dejavimais ir nusiskundimais visuomeninis vežimėlis nerieda į priekį: čia reikia mažiau dejuoti ir kaltinti, o daugiau dirbti ir bendradarbiauti.

Kas dejavimais ir perdėtu susirūpinimu jieško suraminimo ir supratimo, dažniausiai to visai neranda, o tik apsijuokia ir pagarbos nebetenka. Juk svetimi dejavimai niekam nerūpi: kiekvienam pakanka savų vargų ir rūpesčių.

Niekas negali dejavimais ir nerimavimais sau padėti, savo likimo jais palengvinti.

Įvairių dejuotojų ir zirzeklių dažnai pasitaiko tarp žmonių. Jie visi pasižymi šia bendrąja savybe: charakterio menkumu.

Išmintingas ir tvirto charakterio žmogus nemėgsta dejuoti ir skųstis kitiems, nors jam ir labai spaustų širdį. O jei jis kada padejuoja, tai tik tada, kada jo širdis yra persipildžiusi nedalios tulžimi. Šitoks žmogus taip pat supranta, kad ir beprasmis bei nepagrįstas būgštavimas ir susirūpinimas žmogui neduoda jokios naudos, o tik didelę žalą jam daro.

Nuolatinis dejavimas, dėl visko verkšlenimas ir baiminimasis nuvertina dejuotoją.

GYVAS ŽODIS JAUNIMUI

KUN. ALFOS SUŠINSKO SUKAKTIS

ALFA SUŠINSKAS, mūsų Ateities uolusis bendradarbis, šiemet atžymėjo net tris sukaktis: 50 metų amžiaus (gimęs 1909. I. 23. Rygoje), 30 metų spaudos darbo (pradėjo laikraščiuose bendradarbiauti 1929), ir 25 metų kunigystės (įšventintas į kunigus 1934. V. 26).

Žmogaus gyvenime paprastai išryškėja viena vedamoji idėja: vienas siekia mokslo, kitas meno, trečias tik pinigus krauna ir t.t. Kun. Alfo Sušinsko gyvenimui būdinga jo sutapimas su jaunimu. Jaunimui jis yra atidavęs gražiausius savo metus.

Prie to jaunimo jis priėjo savaip — kaip mokytojas, publicistas, jaunimo klausimus iškėlęs spaudoje ir kalbėjęs į plačias mases. Pagaliau iš to jaunimo jis labiausiai išskyrė ateitininkus ir jiems daugiausiai davė.

Tad Ateičiai tikrai miela prisiminti šį asmenį, nes per Ateities puslapius jis daugiausiai ir kalbėjo į lietuviškąjį jaunimą, per Ateitį jis ir susilaukė didžiausio pasisekimo ir populiarumo.

Tą populiarumą Alfai Sušinskui suteikė jo optimistinis žvilgsnis į jaunimą ir jo pateikiamųjų minčių formą.

Jo meilė ir rūpestis jaunu žmogumi leido jam prieiti labai arti prie jaunimo ir pagauti jo rūpesčius. Būdinga Alfai Sušinskui, kad iškilus kokiam klausimui, jis tuoj atsistoja jaunųjų pusėje. Jis moka pajausti jų polėkius, kartais net kraštutinius, jiems skiria daug reikšmės ir net pagarbos. Kartais atrodo, kad tas jo žvilgsnis yra pataikaujantis. Ne. Taip nėra! Alfa Sušinskas yra pedagogas, jis nori prisijaukinti jaunimą, jį pasigauti, suinteresuoti, pasidaryti draugu.

Kada jis uždeda ranką ant peties, jau jis moka kalbėti ir jaunuolį nuvesti į gera.

Jo žodis nepasiliko tuščia frazė.

Savo meilę jaunimui jis patvirtino ir savo darbais. Visada ėjo ten ,kur jaunimas kvietė. Darė tai, ko tam jaunimui labiausiai reikėjo. Būdamas Panevėžy, jis ne vienam užmokėjo už mokslą, parėmė auka išvykstančius studijuoti.

Atėjęs uždegti plačių jaunimo masių, jis pirmiausia kėlė jų dienos klausimus.

Tartum pats sėdėdamas moksleivių suole, jis pagavo tas smulkmenas, kurios labiausiai formuoja charakterį. Čia jis pasiskubino su savo pagalba, su gyvu degančiu idealistiniu žodžiu, kad jaunuolį nuvestų į gerą kelią.

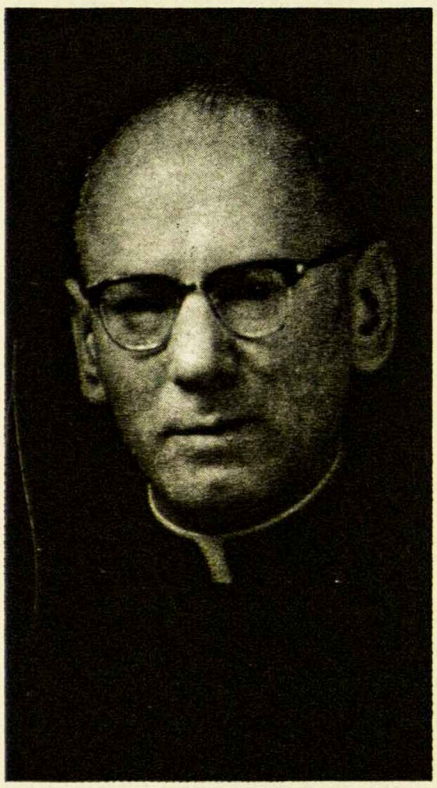

Kun. Alfa Sušinskas

Rašydamas jis mėgsta aštrius sugretinimus, priešpriešas, tirštus vaizdus, kurie giliai įsminga skaitytojui atmintin.

Štai 1939 Ateities sausio numeryje yra atspausdintas pasikalbėjimas. E. G. (mergaitė) paklausia kun. Alfą Sušinską apie ano meto moksleives, ir jis tuoj vaizdžiai atsako: "Mūsų mergaitei moksleivei terūpi naujoji "Švenčiausioji Trejybė". Toliau jis aiškina, ką tai reiškia: "1. kavalierius, 2. šokis ir 3. pasilinksminimas".

Šis vaizdas gana būdingas visai Alfos Sušinsko formai. Jis pagautas labai įdomiai, ir skaitytojas jo negali nepastebėti.

Tame pačiame pasikalbėjime jis plačiau paaiškina, kas tie šokiai ir kavalieriai, ir duoda atskymą: "Mokykliniu metu moksleivei , kavalierius — musei medus. Labai gera, malonu pradžioje, bet labai karti ir tragiška musės pabaiga medaus džiaugsme" (Ateitis, 1939, 360 psl.)

Ir čia formos vaizdingumas mintį labai iškelia ir išryškina.

Šitokia vaizdinga ir gyva forma kalbėdamas apie jaunuolių rūpesčius,jis pasiekė savo populiarumo nepriklausomoje Lietuvoje moksleivių tarpe. Jis tada ir gavo lietuviškojo Totho vardą.

Dabartinis jo žvilgsnis daug ramesnis.

Gal dėl to, kad dabar mažiau susitinka su čia augančiu jaunimu. Dabar ir jo temos pasidarė bendresnės, nebesiremia aštriom aktualijom, bet jis ir dabar įšlaiko savo pagaunantį stilių. Paprastai iš kokio pavyzdžio praskleidžia visą temą ir ją logiškai išvysto iki galo, palikdamas aiškiai įrėžiantį vaizdą.

Baigiant šią turmpą apžvalgą, reikia dar paminėti, kad kun. Alfa Sušinskas labai gražiai vartoja lietuvių kalbą, nuolat ją puoselėja. Tad tiek redaktoriams, tiek skaitytojams jo straipsniai nesudaro vargo — jie prieinami ir suprantami.

Be Ateities, jis yra dar rašęs pedagoginių straipsnių Pavasary, Vyrų Žygiuose, Panevėžio Balse, Jaunimo Vade, XX Amžiuje, Ateities Spinduliuose. Čia Amerikoje be Ateities bendradarbiauja Vytyje, Skautų Aide, Lietuvių Žiniose, Drauge, Darbininke, Jaunimo Žygiuose.

Lietuvoje išleido "Maršas jaunystei", "Kai širdis širdžiai šneka," "Gyvenimas mirtyje". Čia Amerikoje išleido "Maršo jaunystei" antrąją laidą, pavadintą "Jaunystės maršas" (1956).

Kun. Alfa Sušinskas 1929 baigė Biržų gimnaziją pirmuoju mokiniu, o 1934 Kauno Vytauto Didžiojo Universiteto Teologijos Fakultetą pažymiu " maxima cum laude". Buvo vikaru Ramygaloje, ėjo Panevėžio vyskupijos Kat. Akcijos jaunimo direktoriaus pareigas, kapelionavo gimnazijoje. Daugiausiai dirbo su ateitininkais. Vikietijoje studijavo Wuerzburge, dėstė lietuvių gimnazijoje. Atvykęs į Ameriką, apsigyveno Pittsburghe, Pa., kur ir dabar vikarauja nelietuvių parapijoje.

Sukaktuvininkui linkime ir toliau sekmingai savo stilinga plunksna skleisti pedagogines idėjas jaunimo tarpe ir vesti jį idealizmo keliu.

A. Džiugėnas

Omahos jaun. ateitininkės medžio paunksmėje piknikauja.
Nuotr. K. L. Musteikio

VALTIS

MINDAUGAS SKAISTGIRIS

ATOSTOGAVOME prie ežero. Iš mandagumo galima jį taip pavadinti. Šiaip buvo dubenys, pripiltas vandens. Bet mum buvo gera. Meškeriojom, skaitėm knygas, lošėm kortom.

Mūsų namelis mažas, su dviem langais. Aplink baltos vilos. Langai—lyg debesys platūs. Tarp jų pamatai merginą. Yra ir vyrų su pypkėm ir su šachmatų lentom.

Mes turim valtį, seną, nulūžusiu irklu. Bet priešais, kur du beržai, — graži, naujutėlė valtis remiasi į krantą. Jos savininkė —mergina, tamsiaplaukė, įdegusi saulėje. Ji visą vasarą čia. Ir jos valtis.

Kad tokią turėtum, ak, — būtų mūsų meškerė ežero vidury. Ir mes patys. Išsimaudę. Idegę. Dabar - mes sėdime krante. Ir mūsų valtis.

Kartą išbudino mane draugas.

— Žiūrėk!

Pykdamas išsiverčiau iš lovos. Į chalatą. Prie lango. Išlakstė miegai. Abu į kiemą. Takeliu į ežerą.

Valtis! Ta pati valtis, kuri miega ties dviem beržais, dabar prieš mus pakėlus snapą. Naujutėliai irklai. Abu. Ąžuoliniai. Ir pėdos. Ne į krantą, bet į ežerą. Minkštos, dailios merginos pėdos.

Susėdom žolėje. Priešais valtis. Stipri, gera. Laukia mūsų. Merginos valtis. Prie mūsų pastogės atremtos meškerės. Yra sliekų. Tik sėsk, ir bundančiame ryte pilna žuvies.

Ji tikriausiai nuplaukė. Pasislėpė ties beržais. Kai būsime ežere, ji bus undinė ir iškils prie pat meškerės.

— Ar tu supranti, ką tai reiškia, — šūkteli draugas.

— Valtis!

— Tai mergina!

— Taip, tai mergina, į krantą atsirėmus, snapą iškėlus.

Abu atsistojam, pasakom "labas rytas' ir grįžtam į namus. Apsiprausti, nusiskusti.

— Na, o kaip dabar? — klausiu draugo, — Plaukime!

Jau ir meškerės rankoje. Į takelį stojame. Valtis priešais. Lyg šypsosi. Lyg gundanti.

Draugas atsigręžia į mane.

— Jei valtis čia, tai ji nieko neturi savo namuose. Jos vasara sausa.

Pasukame šlaitu. Ant kalniuko. Meškerės ant pečių o žvilgsniai prie beržų. Vila su balkonu. Sodi vila. Salia grūdasi automobilis, lyg norėtų išsimaudyti. Ir koks — atviras vasarai.

— Ir ji atvira, — taria draugas.

— Tai...

— Abu?

—Vila didelė!

— Bet ji gal maža?

Rūkome. Pamerkiame savo vytinius čia pat su sliekais. Bet ežero vidury būtų geriau. O gal dar geriau prie jos vilos.

Ištraukiame meškeres. Nusispjauname.

— Ji turtinga!

— Ji mūsų išsiilgus.

Grįžtam prie valties. Įsėdame. Kvepalai. Prancūziški. Gal tvoja paluistė. Gal čia ant sienos įrašyti net žodžiai. Ilgesingi.

— Ji turtinga.

— O jei skolon gyvena?

Tylime.

— Bet su tokia nors susipažinti...

— O jei už valtį paprašys? Kiek pas mus kišenėje?

Tylime.

— Mes valtį jai grąžinkime. Dabar, — taria draugas.

— O jei pakvies?

Tylime.

— Ji turėtų būti išauklėta

— Ji jieško stambios žuvies...

Išlipame. Priešais saulės apšviesti beržai, langų puošnumas. Čia valtis, iškėlus galvą. Ir mūs trobelė. Vasaros atostogos. Knygos. Kortos.

— Jei nori tu, —tariau aš draugui ir mosteliu galva į vilos baltumą. — Man labiau patinka mano atostogos, nei jos.

Grįžtu ir griūvu lovon. Man vilties nėra. Jos valties nėra. Jos ir nebuvo. Nėra nei vilų. Yra atostogos. Su kukliu uždarbiu. Draugui — kas kita. Jo pinigai riebūs.

Ūmai sudunda prie durų. Draugas įgriūva.

— Štai žiūrėk, raštelį radau valtyje. Skaityk. Ji parduoda mum valtį pigiai. Brangiausią valtį. Tik atveškim pinigus.

Aš guliu, draugas šūkalioja. Staiga sustoja, susimąsto. Griebia lagaminą.

— Skubėkim išvažiuoti. Valtis ties mūsų taku.

Abu sukrauname daiktus ir paliekame valtį. Vilų baltumą ir ežerą. Bet atostogos su mumis.

Stovyklos paplūdimis

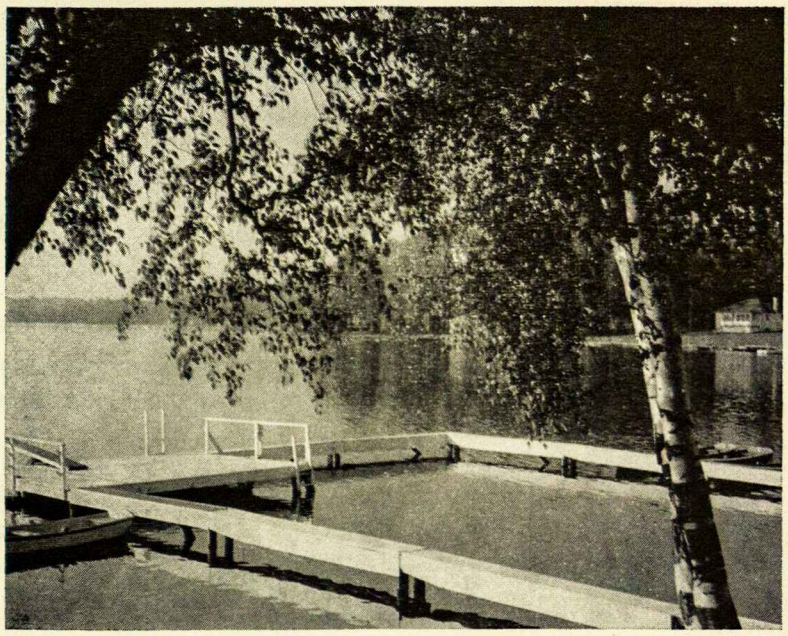

Ateitininkų Federacijos vado S. Sužiedėlio žodis S A S vasaros stovykloje prie Lake Ariel š.m. rugpjūčio 31 d.

MŪSŲ GADYNĖS STABAI

ATEITININKŲ studentų vasaros stovyklai ir metinei konferencijai parinkus vietą prie amerikinės Maskvos, be abejo, neturėta minties pabrėžti patį Maskvos vardą, jos pakaitalą. Bet tuo atsitiktinumu nenoromis pasibrėžė mūsų dėmesio verti du praeities faktai: studentų ateitininkų organizacijos pradžia ir pirmas viešas jų pasisakymas prieš mūsų gadynės stabus. Kai tie du praeities įvykiai primenami dar mūsų didžiojo jubiliejaus ženkle, tai šios vietos parinkimas pasidarė reikšmingas.

*

JUBILIEJINIAI ateitininkų metai, kaip žinote, buvo pradėti š.m. rugpiūčio 2 mūsų jaunųjų draugų moksleivių vasaros stovykloje. Dainava, tas mielas Dzūkijos kraštas, primena Lietuvą. Moksleiviai ateitininkai kaip tik pradėjo organizuotis pačioje Lietuvoje. Tuo tarpu studentų ateitininkų pirmieji veiklos žingsniai yra susieti su Maskva, senąja ir dabartinės Rusijos sostine, kurioje anuomet studijavo daug lietuviško jaunimo. Maskvoje stud. Pranas Dovydaitis prieš 50 metų surašė ir pirmąją ateitininkų deklaraciją, atspaustą pirmajame Ateities numeryje 1911 metų pradžioje. Toje deklaracijoje buvo sutašyti "mūsų gadynės stabai", tariant tos deklaracijos žodžiais.

Tie stabai — tai egoistinė laisvė, ateistinė kultūra ir suabsoliutintas protas. Egoistinė laisvė yra laisvė be saiko sau pačiam, išvirstant į nelaisvę kitam. Ateistinė kultūra uždaro žmogų šioje žemėje, gamtiniame pasaulyje. Suabsoliutintas protas dedasi aukščiausiu ir galutiniu autoritetu, atsistojančiu Dievo vietoje. Visi tie trys stabai buvo pabrėžiami ir liaupsinami vardu tariamojo "žmonijos labo", kaip pasakyta pirmoje ateitininkų dekliaracijoje.

Ateitininkai prieš tuos stabus stojo Kristaus vardan. Jie skelbė žmogaus laisvę, atremtą į Dievo įstatymus. Jie pasisakė už kultūrą, kuri siekia antgamties ir savo atbaigimo ieško religijoje. Jie pabrėžė protinės žmogaus galios jėgą, tačiau reikalingą dieviškos Išminties apšvietimo.

Ateitininkų rungtis su anos gadynės iškeltais stabais, kaip prieštarom Dievui ir tiesai, tveria jau penkiasdešimts metų. Esmėje tojo kova yra ne kas kita, kaip kova su ateistiniu bei nekrikščioniškų gyvenimo supratimu. Tokio gyvenimo siekėjų yra ne tiktai rytinėje Europoje, sutapdomoje su Maskva, bet ir Vakarų pasaulyje, įskaitant pačią Ameriką. Maskva tėra tapusi šiandien pačiu ryškiausiu ženklu prieštaravimo Dievui ir žmogui, tokiam žmogui, kuris iš savo prigimties yra krikščioniškas. Krikščioniškumas atitinka tikrąjį žmogiškumą. Tai pasakoma žinomuoju lotynišku posakiu: anima humana naturaliter est christiana. Vadinasi, žmogiškoji siela savo prigimtimi yra tokia, kuriai krikščioniškos tiesos nėra ir negali būti svetimos ar ją varžančios. Priešingai, jos žmogų išlaisvina. Ir Kristus yra sakęs: tiesa jus išvaduos. Žmogus yra suvaržomas tiktai tada,

kai jisai pasivergia arba yra pavergiamas netiesai.

*

MASKVA šiandien yra uoliausia netiesos garbintoja. Tad susirinkus jums prie amerikinės Maskvos, kuri savo vardu primena tikrąją Maskvą, pasipuošusią stabų garbinimo vėliavom, labai pritinka mūsų jubiliejaus ženkle prisiminti minėtus stabus, su kuriais rungėsi pirmieji ateitininkai, ir juos pasvarstyti dabarties laikų šviesoje bei nuotaikose. Čia pasirodys, kad tie stabai tebeužima pagarbią vietą modernioje mūsų civilizacijoje ir po penkių dešimtų metų. Taip yra dėl to, kad visi stabai ir visais laikais sprauste spraudžiasi užimti Dievo vietą žmogaus širdyje ir jo visuomeniniame gyvenime .Šia prasme jokie stabai nėra nei šios nei kitos gadynės, o yra n mirtingi kiekvienoje gadynėje. Jie be pertraukos keliauja visu žmonijos keliu, prisitaikydami laikui ir civilizacijai, keisdami savo paviaalą, bet esmėje pasilikdami nepakitę, kaip prieštara Dievui. Iš jų burnos vis nauja kalba byloja dykumų pikta dvasia. Kristaus gyndytojas, besisukaliojąs be atlydos aplink žmonės su savo apgaule. Prigaudinėja naujais gundymais, bet senu melu, kuris žinomas nuo pasaulio pradžios.

Tasai didysis, nesiliaująs melas mūsų laikais dengiasi modernios civilizacijos rūbu. Laikykite savo pareigą, grįžę į mokyklos suolą, drąsiai pradengti tą skraistę ir pasižiūrėti, kas po ja yra tikrai modernu bei gera ir kas yra pikta, tiktai modernizmu pridengta. Gera pasisavinkite, o pikta atmeskite!

STUDENTŲ ATEITININKŲ SĄJUNGOS STOVYKLA

Papieviais vasara jau riedėjo ir riedėjo beveik rudenop, kai į Pennsylvanijos kalnuose prisiglaudusią St. Thomas Moore bažnytėlę ėmė rytais riedėti automobiliai. Taip jie riedėjo dvi savaites, apstodavo iš visų pusių bažnytėlę, skubiai išleisdavo būrius jaunimo. Lietuviškos giesmės iki skliautų pripildydavo bažnytėlę, kai per mišias buvo prašoma Dievo palaimos. Nustebusiems, bet sužavėtiems Lake Ariel kaimelio gyventojams buvo paaiškinama, jog šio viso priežastis — tai Studentų Ateitininkų Sąjungos vasaros stovykla, vykus šių metų rugpjūčio 23-rugsėjo 6 dd Camp Owaissa, Lake Ariel, Pennsylvania.

PASKAITOS

Šios stovyklos vaizdui susidaryti pirmiausia meskime žvilgsnį į paskaitas. Jų galėjo būti daugiau. Ne visos jos buvo turtingos, ar aktualios, ar pagaliau įdomios. Tačiau tą viską tikrai atpirko jų įvairumas.

Amerikos lietuviškų parapijų problemas peržvelgė **J. Šoliūnas,** reikalaudamas, kad diskusijose būtų kalbama vien apie "tai kaip yra," o ne apie kaip turėtų būti". Jis privertė ne vieną susimąstyti ties mūsų tautinių parapijų ateitimi. **A. Barzduko** gyvas, neištęstas pašnekesys, apie modernų meną sukėlė diskusijas, kurios turbūt ir su stovykla nesibaigė; kas yra menas, o kas ne? Jaunuolio ir jaunuolės santykius šių laikų dvasios šviesoje gvildeno **dr. J. Šerkšnas.** Iš sociologinio taško į mišrių šeimų klausimą žvelgė **D. Kuodytė,** padėdama ant svarstyklių žmogaus asmenišką laimę ir kartu jo pareigą. Apie žmogaus temperamentus paskaitą skaitė **K. Kudžma. J. Šoliūno** paskaita apie Doctor Zhivago sukėlė gyvas diskusijas dėl knygos tematikos: nusilenkti visuomenės

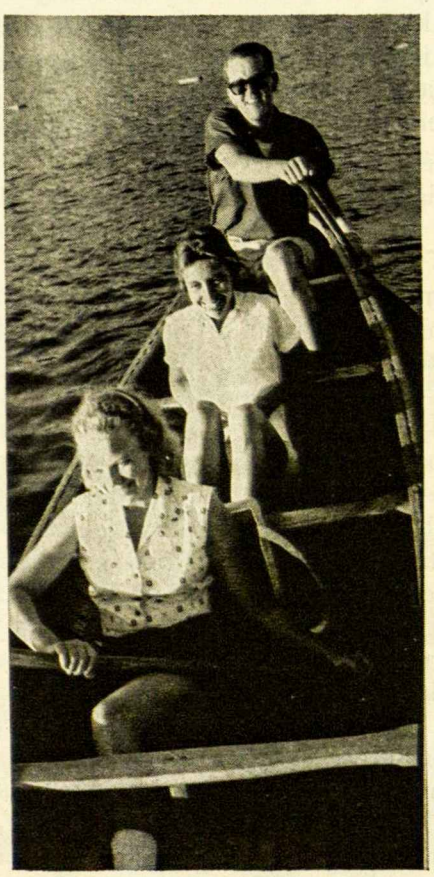

Plaukia sau laivelis

santvarkai ar kovoti ir mirti už individą. Staigmena buvo **V. Valaičio** pranešimas iš Vienos komunistų jaunimo festivalio, kur Vytautas dalyvavo atstovo teisėmis. Ten būdamas, matėsi su Lietuvos jaunimu ir gavo progos jų tarpe paliesti keletą opių klausimų. "Ateities" reikalais kalbėjo **kun. V. Dabušis,** duodamas mums progą suprasti visą Ateities finansinio stovio rimtumą ir siūlydamas savo mieste išrinkti iš Ateities skolininkų prenumeratas.

Kun. V. Cukuras kvietė studentus ateitininkus į draugiškumo apaštalavimą lietuvių jaunimo tarpe. Kaip prieiti prie žmogaus kaip žmogaus? Koks turi būti žmogaus santykiavimas su kitu žmogum Kristaus mokslo šviesoj? Kaip pasiekti tą AŠ ir TU santykių plotmę? Tačiau palikę nuošaliai šiuos pašnekesy iškeltus klausimus, diskusijose tuoj persikėlėm prie mūsų santykių su kitom ideologinėm studentų organizacijom. Priėjome tos neišvengiamos išvados jog dėl bet kokių nesklandumų santykiuose esam kalti mes. Dar kartą prikaišiojom sau draugiškumo stoką ir mušėmės į krūtinę. Dar kartą raginome save nepasirodyti nedraugiškais: gink Dieve, nesupažindinti neateitininkus su mūsų ideologija ar užvesti kalbą kokia nors religine tema. Tebūnie palaiminti studentai ateitininkai... Bet kodėl užmirštame, jog ne vien draugiškumui esame kviečiami, bet ir apaštalavimui? Antra vertus, prieš mušantis perdaug stipriai į krūtinę, patartina dažniau pasiskaityti vienos ideologinės studentų organizacijos

spaudą, kad pamatytume, jog ne didesnio nuolankumo mums reikia, bet dar didesnio kūrybingumo ir veržlumo. Nusižeminimas yra didelė dorybė, bet... tik iki tam tikro taško.

Kas modernu ir kas nemodernu, kas žmoniška ir kas šėtoniška svarstė prof. **S. Sužiedėlis, K. Skrupskelis** savo paskaitoje teigė jog mūsų laikų kultūra yra Dievo-centriška, tai paremdamas ir mūsų laikų literatūra. Su Kęstučiu nesutiko **A. Liulevičius** sulygindamas Amerikos kultūrą su Vakarų Europos, ir pateikdamas utopinės kultūros pybraižą. **Dr. V. Vygantas** nušvietė Pax Romana veiklą Azijoj Afrikoj ir Pietų Amerikoj ir iškėlė ateinančio Pax Romana suvažiavimo Maniloje svarbą. **Dr. J. Girnius** savo paskaitoje "Studentai ateitininkai sendraugių akimis" šiltai įvertino bendrą studentų veiklą, bet jautė mūsų sąjungoje spragą lietuvybės atžvilgiu ir skatino suintensyvinti mūsų veiklą šioj plotmėj.

Tačiau ne vien paskaitomis stovyklautojas gyvas.

Tad iš stovyklos salės leidžiamės visi ten, kur mūsų laukia teniso ir tinklinio aikštelės, laukia šiltas ežerėlio vanduo, laukia valtys, vandens lelijos ir berželiai. Tuoj stovyklos radijo stoties WSAS bangomis pasklinda lietuviškos melodijos. Tuo trpu kažkur susirenka komitetas pasaulio problemoms išspęsti ir galvoja bei ginčijasi apie mokslą ir religiją, litertūrą ir cenzūrą, sąjungos padalinimą į du rajonus, tėvų teisę vaikus auklėti lietuviais, padarant juos mažumos nariais. Pagal tradiciją stovykloj pravedamos diskusijos moksleivių klausimu. Šį kartą nutariama: diegti jaunučiuose organizacinį sąmoningumą, leisti jiems gyvai pasijausti ateitininkais, draugovės rėmuose sudaryti galimybes studentams bendrauti su vyresniais moksleiviais ar tai darbuose, ar tai pramogose. Padaromas pranešimas iš šios vasaros Fordhamo lituanistikos kursų. Vieną dieną visa stovykla nuvažiuoja į Nukryžiuotojo Jėzaus seselių vedamą lietuvių senelių prieglaudą Elmhurste. Čia jiems padainuojame, pašokame Lenciūgėlį ir Senio polką ir kitaip juos džiuginame.

Ateina vakaras

Salėje jau groja puikus P. Pauliukonio "orkestras", ir stovykla tuoj suksis pagal tango taktą. Negana, kad šokt smagu. Mums dainuoja Detroito Berželių kvartetas, Clevelando dramos kolektyvas vaidina "Meilės trikampį", o S. Leimonas, A. Barzdukas ir K. Skrupskelis skaito "Avižinį Dripsnį". Jei dienos metu tam trūko laiko, tai stovyklos laužai davė apsčiai progos išsidainuoti ir pasvajoti ir su kaimynais netrukdomai pasikalbėti. Rašytojo P. Jurkaus vaizdžių atsiminimų pluoštas padaro Vytauto Mačernio minėjimą be galo įspūdingą. Tėvynės vakaras po jautraus montažo užbaigiamas malda prie aukuro liepsnų. Surengiama mūsų sąjungos globėjo švento Pijaus X akademija.

Stovyklos sargas. Nuotr. Vytauto Valaičio

Per dainų vakarus ir kasdienines dainų valandėles susipažinome su eile senų, dabar nedainuojamų lietuvių liaudies dainų. Meno vadovas—Faustas Strolia — ne tik mokė jas dainuoti, bet aiškino jų būdingas savy-

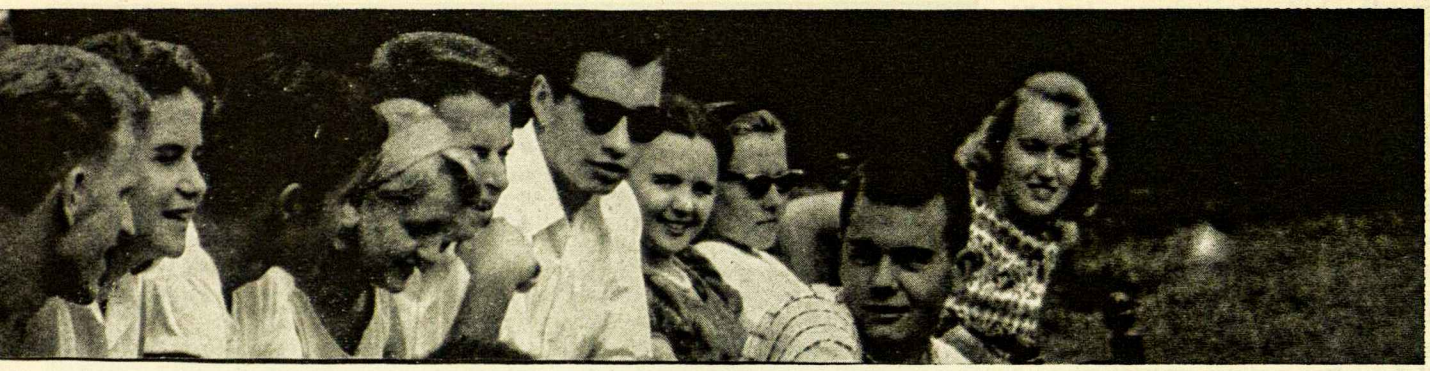

Veidai. Nuotr. Vytauto Valaičio

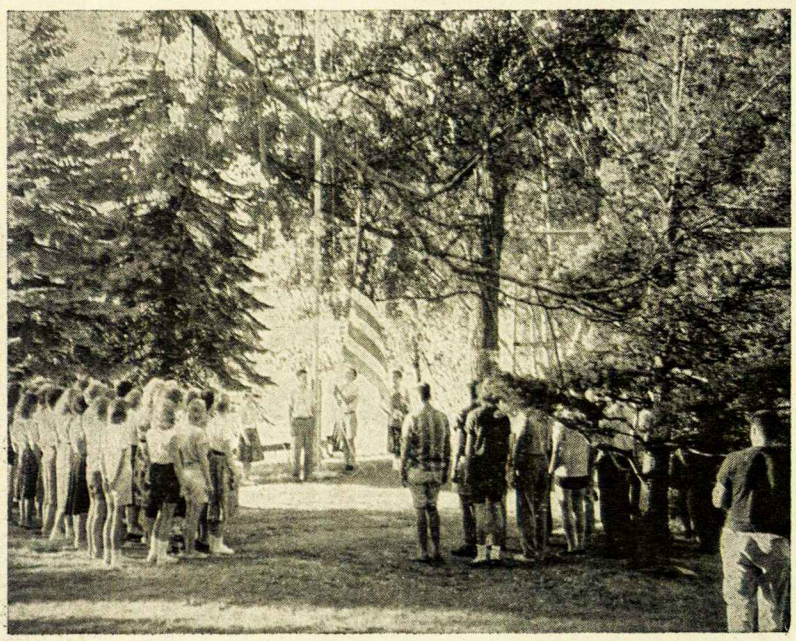

Vėliavos pakėlimas

Suvažiavimo prezidiumas

bes, jų prasmę, jų grožį. Nepaprasto pasisekimo susilaukė tautinių šokių vakaras. Džiugu, kad nemaža stovyklos programos dalis kaip tik ir buvo paskirta lietuviškoms vertybėms pažinti ir pamilti — šį kartą liaudies dainoms ir šokiams. Stovyklos pabaigai įvykęs koncertas suteikė progą pamatyti ir išgirsti nemažą skaičių sąjungos meninių pajėgų.

SAS SUVAŽIAVIMAS

Stovyklos metu, rugsėjo 3-6 dd., vyksta SAS metinis suvažiavimas. Jam pirmininkauja A. Barzdukas ir K. Skrupselis, serketoriauja V. Lušytė, M. Skirgaudaitė, R. Staniškytė ir V. Žilionytė. Mandatų komisiją sudaro I. Paliokaitė, A. Skirmuntaitė ir V. Vasiulis. Draugovės ir sąjungos valdyba pateikia pranešimus; valdyba skundžiasi atskirų asmenų ir draugovių nepareigingumu. Esvarstant veiklos klausimus, nutariama pakeisti statutą išryškinant draugovės ir korporacijų santykius, atgaivinti Vokietijoj leistą Ateitninkų Biblioteką, suruošti jaunimo posėdį su Lietuvos Vyčiais ALRKF kongrese New Yorke šį rudenį, nebedaryti pramoginių žiemos stovyklų, neatnaujinti religinės programos, rinkti vice-pirmininką vakaruose ar rytuose į sąjungos valdybą, kad tuo būtų lengvinamas administracinis darbas. Svarstoma pinigų sukėlimo būdai Užsienio Skyriaus veiklai finansuoti, nutariama uždėti draugovėms kvotą. Priimama studijine tema kitiems metams: lietuvių kultūra—jos laimėjimai ir uždaviniai.

NAUJA VALDYBA

Išrenkama nauja Sąjungos Valdyba Bostone. Pareigom pasiskirsto šitaip: S. Leimonas — pirm., M. Pakštys — vice-pirm., B. Duobaitė, L. Keturakytė, D. Mockapetrytė—sekretorės, Užsienio skyriaus vedėjas — R. Šviedrys, iždininkas — S. Žižniauskas, spec. reik. vedėjas — E. Sužie-

Stovyklos vaizdų nuotraukos: Vyt. Petrusevičiaus, V. Vasiulio, P. Kausteklio, R. Luko, J. Šoliūno.

Kitame Ateities nr. — rezoliucijos ir nutarimai.

---

dėlis. Vice-pirm. Vakarams — V. Damušis, sekr. Vakarams — R. Valukonytė. Spaudos ir Informacijos Skyriaus vedėjas — G. Naujokaitis. Užsienio Skyriaus vedėjo padėjėja — A. Skirmuntaitė. Kontrolės komisijon išrenkami: N. Udrys, R. Lukas ir T. Ivaškaitė.

Rugsėjo 6 uždaromas suvažiavimas. Duoda priesaiką naujoji Sąjungos Valdyba. Pateikiamos rezoliucijos; nutarimų ir rezoliucijų komisiją sudarė: S. Leimonas, R. Šviedrys, E. Šužiedėlis, S. Liulevičiutė ir T. Ivaškaitė. Taria žodį Ateitininkų Federacijos gen. sekr. kun. V. Dabušis ir buvusios Sąjungos Valdybos vice-pirm. J. Šoliūnas. Dr. J. Girnius savo kalba įveda mus į naujųjų metų studijinę temą. Suvažiavimas baigiamas Lietuvos himnu.

STOVYKLOS VADOVYBĖ

Kad ši stovykla būtų atmintina, daug triūso padėjo senoji SAS valdyba, o ypač jos vice-pirm. J. Šoliūnas, kartu ir stovyklos vadovas, ir SAS sekretorė V. Pajaujytė. Likusią stovyklos vadovybę sudarė: V. Budrys—komendantas, A. Katelytė—mergaičių vadovė, R. Šviedrys — berniukų vadovas, F. Strolia — meno vadovas, N. Udrys — ūkio vedėjas, A. Skirmuntaitė — sekretorė, A. Barzdukas ir S. Damušis — paplūdimio sargai ir A. Gilvydis — laivelių prižiūrėtojas. Besidžaugiant stovyklos pasisekimu, visgi nesinori tylomis praeiti pro du dalykus: palaidą stovyklos programą pirmąją savaitę ir planuotą, bet neįvykusią Tarptautinę Dieną. Labai norisi pasidžiaugti gerai suplanuotu, sklandžiai pravestu suvažiavimu ir atstovų pareigingumu bei darbštumu. Taip pat džiugu, jog stovyklos vertingiausios ir įdomiausios paskaitos daugumoje buvo skaitytos studentų.

Su šių metų stovykla ir studentai ateitininkai praeda jubilėjinius metus. Nuoširdžiai norėtųsi linkėti, jog šie metai Sąjungai būtų pilni Augščiausiojo palaimos ir gausūs nuveiktais darbais. Tam duoda vilčių stovyklos ir suvažiavimo metu SAS jaunatviška dvasia, jos gajumas.

AJS

Nauja SAS Centro Valdyba

Stovyklos vadovybė

Dalis stovyklautojų krantinėje prie ežero

Kun. V. Dabušis

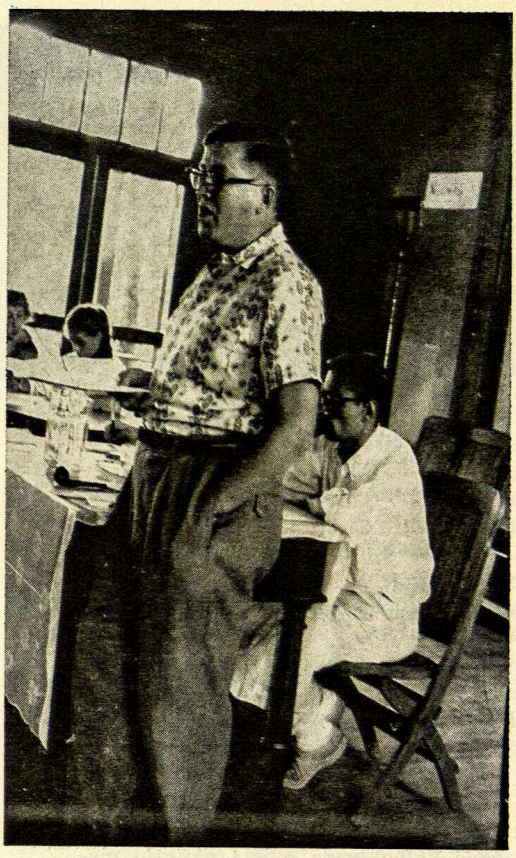

Dr. J. Girnius

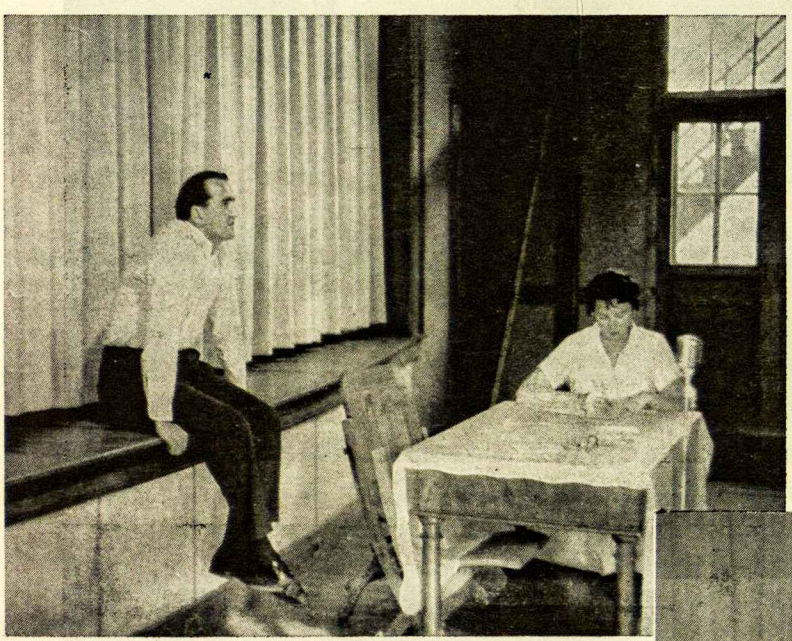

Dr. V. Vygantas

A. Liulevičius

J. šoliūnas

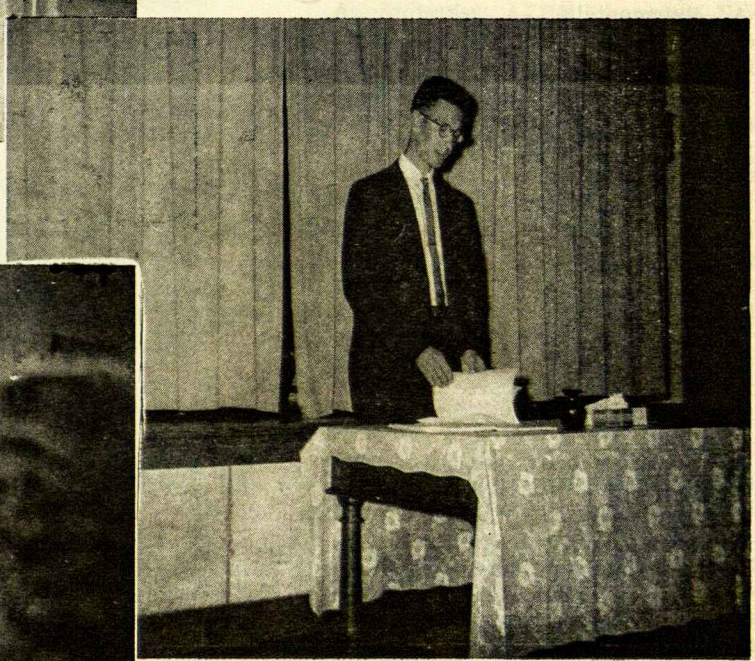

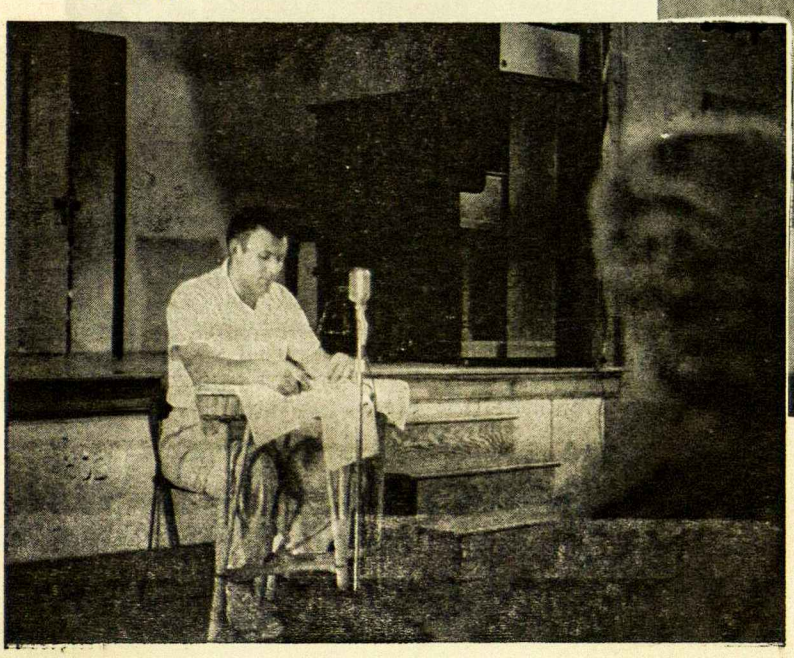

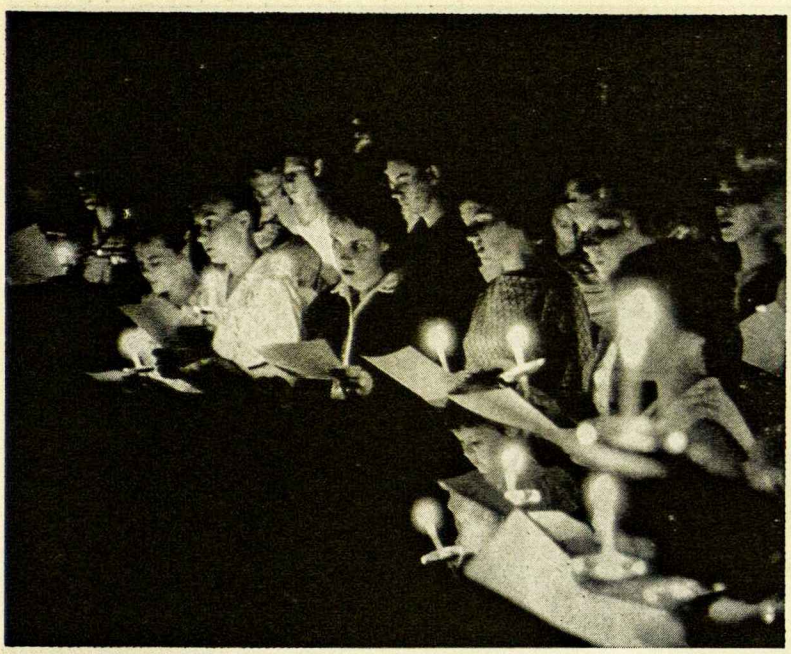

Partizanų vakaras

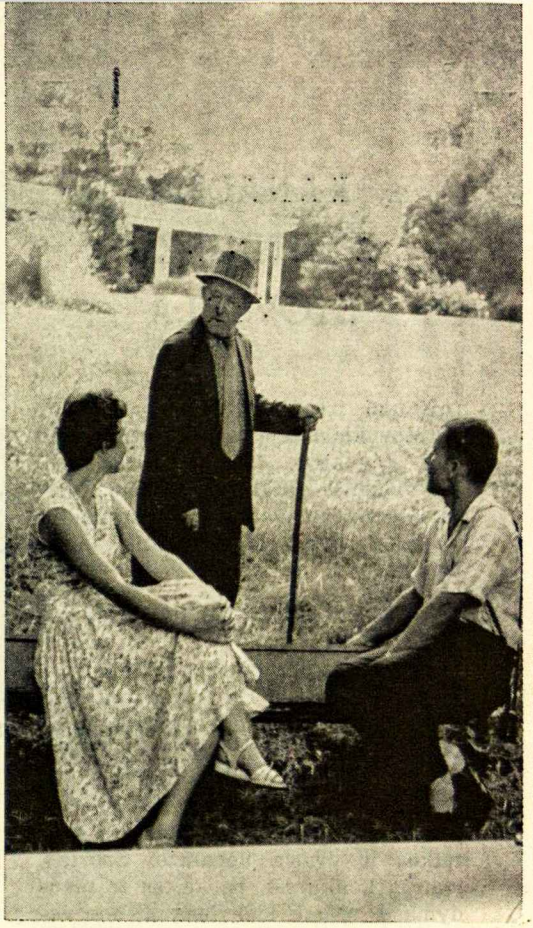

Praeitį susitikus (senelių prieglaudoje)

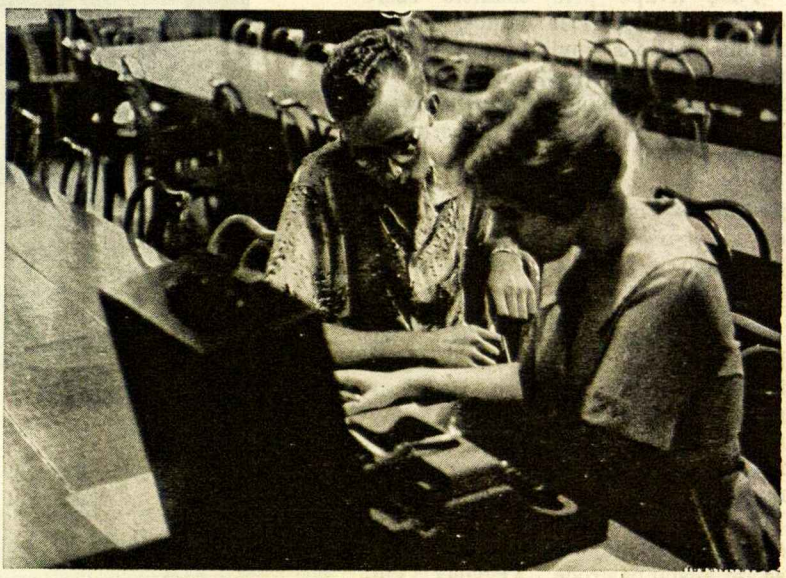

Stovyklos sekretorė

Kalba WSAS

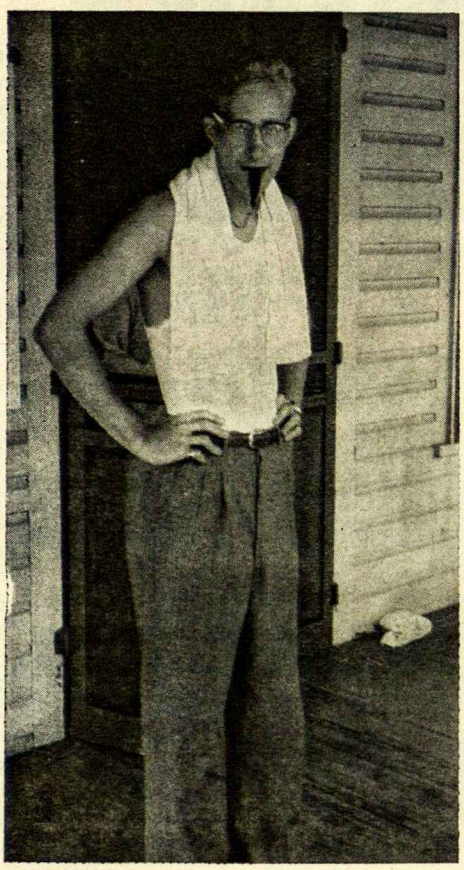

Kurgi jie prapuolė?

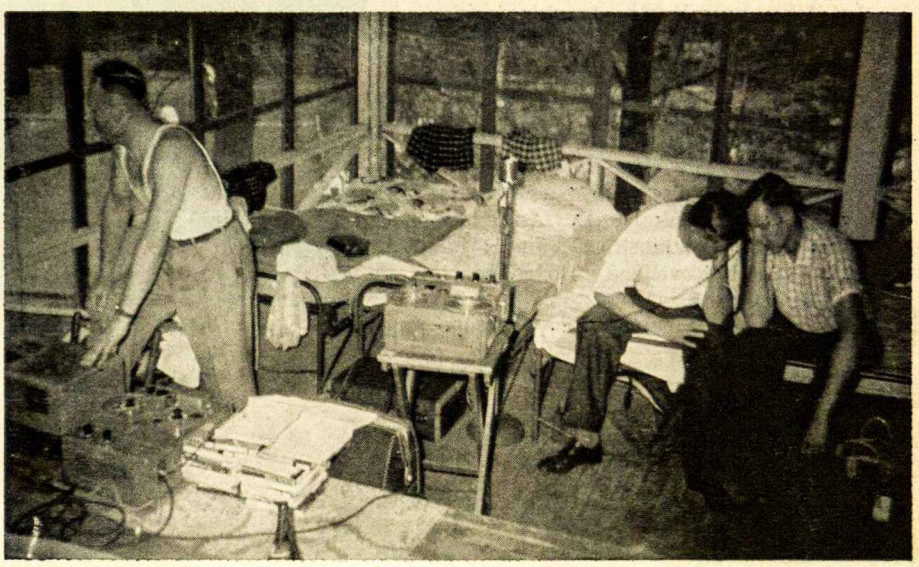

KANADOS ATEITININKŲ STOVYKLA

Naujai įrengtoje Tėvų pranciškonų stovyklavietėje tarp pušų šilo šiemet stovyklavo 73 jaunuoliai. Naujos didžiulės patalpos su erdvia virtuve, miegamaisiais kambariais ir valgykla buvo stovyklautojų didis džiaugsmas.

Nežiūrint didelio lietaus, prie atskirų barakų išsirikiavo eilės palapinių, užvirė gyvenimas, pasklido jaunuoliškas juokas. Programa tuoj pat buvo pradėta vykdyti labai punktualiai, ir visi stovyklautojai pasidarė vienos didžiulės šeimos nariais. Nors pirmą dieną ir krikštijo tropinis lietus, tačiau stovyklautojų nuotaikos ir dvasia nepalūžo. Sportas, įvairūs konkursai, paskaitos ir maudymasis užėmė kiekvieną dienos valandą. Penktadienio vakare buvo speciali programa paminėti mūsų tautos didvyriams žuvusiems dėl tautos laisvės.

Pušų kvape prie ošiančio ežero skambėjo giesmės ir dainos, o joms nutilus, po visą apylinkę buvo girdėti lietuviškų plokštelių muzika. Dienos bėgo nepastebimai, ir nepamatėm kaip atėjo sekmadienis ir po mišių stovyklautojai su svečiais susirinko stovyklos uždarymui. Po premijų įteikimo ir meninės dalies jaunimas su savo tėveliais ir svečiais kartu papietavo ir pradėjo skirstytis į namus.

Stovyklos metu įvyko 3 konkursai: bendro išsilavinimo, dailiojo skaitymo ir deklamavimo. Bendro išsilavinimo konkurse gimnazistų grupėje pirmas vietas laimėjo Kęstutis Raudys ir Virginija Sakalauskaitė. Jaunesniųjų grupėje — Eugenijus Sičiūnas, Benediktas Čeponkus ir Aldona Bušinskaitė. Dailiojo skaitymo konkurse geriausiai pasirodė Arvydas Vindašius ir Romas Juknevičius. Deklamavimo laurus nuskynė Aldona Bušinskaitė ir Kęstutis Dilkus. Taip gi buvo premijuotos tvarkingiausios ir gražiausiai papuoštos palapinės: mergaičių —'Silkės" "Katės" ir "Skunkės", berniukų — "Žaibas" ir "Liūtai".

Stovyklos dvasios vadu buvo T. Rafaelis Šakalys, OFM. Stovyklai vadovavo B. Sakalas, A. Ankudavičius ir S. Sakalauskienė. Jiems talkino S. Balsevičienė, Birietienė ir G. Latauskaitė.

Stovyklautojas

Žengiame maudyti

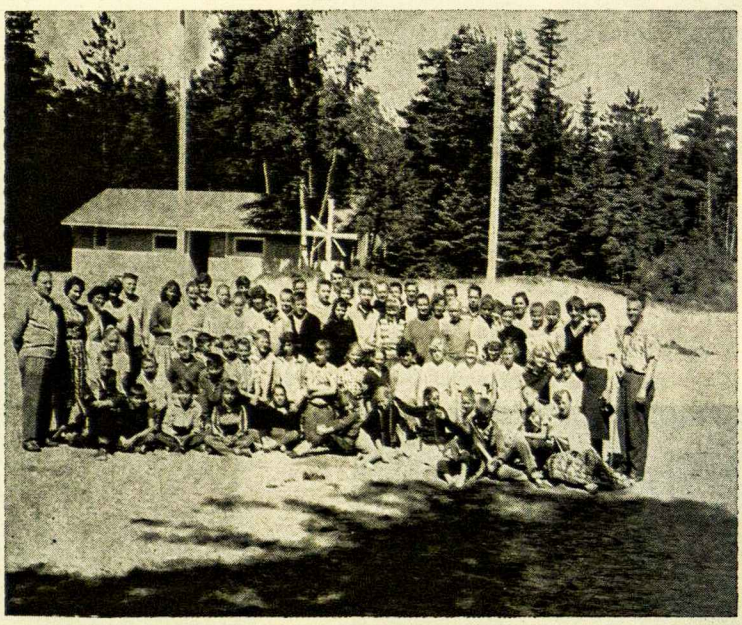

Visi stovyklautojai ir valdyba

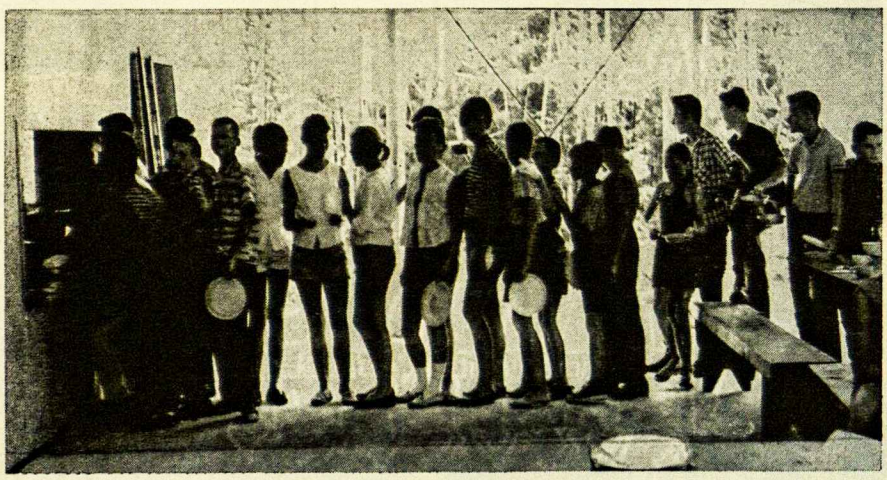

Eilutėje prie virtuvės

Fordhamo universitetas

Lituanistika Forhame

Liepos 6 prasidėjo trečias Fordhamo lituanistikos instituto vasaros semestras. Aštuonios seselės vienuolės ir šešiolika studentų suvažiavo iš įvairių Amerikos vietovių šešių savaičių rimtam darbui. Dar pirmą dieną visus maloniai pasitiko dr. A. Vasys, pasveikindamas savo ir instituto vedėjo Tėvo Jaškevičiaus vardu. Susipažinę vieni su kitais ir su profesoriais, greit tapom viena linksma, lietuviška šeima.

Prasidėjo darbas. Kasdieną klausė mės įdomių istorijos ir literatūros paskaitų, mokėmės sintaksės ir gramatikos taisyklių, nagrinėjome sakinius, rašėme rašinius, skaitėme knygas ir t.t. Po sunkaus darbo, reikėdavo pailsėti. Visi skubėdavom į universiteto valgyklą, kur besistiprindami dažnai diskutuodavom paskaitų metu iškilusius klausimus, aptardavom namų darbus ir t.t. Pavalgius atsirasdavo naujos energijos, iškildavo naujos temos diskusijoms. Pa likę triukšmingą valgyklos salę, jieškodavom ramesnio kampelio ir kartais net iki vėlyvo popiečio ar net vakaro tęsdavom disdusijas sėdėdami ant pievutės medžių pavėsyje ar prie kavos puoduko vėsioje kavinėje.

Kalbų niekuomet netrūko, nes studentus jungė bendri interesai ir bendros lietuvio studento problemos, o profesoriai negailėjo nei brangaus laiko, nei patarimų. Čia ypač pasižymėjo St. Barzdukas, ilgas valandas praleidęs diskusijose su studentais ar taisydamas jų rašinius ir kitus namų darbus. Tai nuoširdus studentų draugas.

Šešių savaičių bėgyje visa eilė paskaitininkų aplankė Fordhamo lituanistikos institutą. Lietuvių literatūros paskaitas skaitė dr. K. Ostrauskas, dr. V. Maciūnas, P. Naujokaitis ir St. Barzdukas. Negrinėti šie rašytojai ir poetai: Šatrijos Ragana, Žemaitė, Kudirka, Maironis, Biliūnas, Vienuolis, Sruoga, Binkis, Mykolaitis-Putinas, Kirša, Baltrušaitis, Miškinis, Nėris, Brazdžionis, Aistis, Mačernis, Nyka-Niliūnas, Nagys, Kėkštas, Bradūnas, Radauskas ir Mekas.

Prof. J. Brazaitis supažindino studentus su lietuvių tautosakos grožiu. Prof. A. Salys aiškino kaip sudaromi nauji žodžiai. Ypač daug susidomėjimo sulaukė paskaita apie amerikonizmus.

Lietuvių kalbos dėstymas teko St. Barzdukui, dr. A. Šlepetytei ir L Dambriūnui. Nors sunkus buvo darbas kiekvieną dieną aiškinti sausas gramatikos ir sintaksės taisykles, studentai savo kantrių mokytojų neapvylė. Semestro gale buvo jaučiama pažanga.

Lietuvos istoriją iki 20 amžiaus dėstė dr. A. Vasys, prof. S. Sužiedėlis ir prof. A. Kučas. Apie Lietuvos valstybės kūrimasi ir nepriklausomą Lietuvą kalbėjo dr. A. Senn, kuris pristatė šio laikotarpio Lietuvos vaizdą, kaip jį mato ne lietuvis, o svetimtautis istorikas. Šalia paskaitų, kiekvieną savaitę vyko istorijos proseminarai, kur kiekvienas studentas turėjo progos pasireikšti.

Be minėtų kursų, seselės vienuolės taip pat turėjo lituanistikos dėstymo metodikos pamokas, kurias pravedė dr. A. Šlepetytė, prof. Sužiedėlis, V. Čižiūnas ir P. Naujokaitis.

Studijų darbą labai palengvino lietuviškų knygų biblioteka. Čia studentai galėjo rasti knygų spausdintų nepriklausomoj ir dabartinėj Lietuvoj, Vokietijoj, Amerikoj ir t.t. Taip pat netrūko įvairių žurnalų bei laikraščių.

Nei nepajutome kaip šešios savaitės skriste praskrido. Rodos, tik susipažinome, o jau atėjo laikas atsisveikinti. Profesoriai studentus dar pakankino su egzaminais. Bet po lietaus visuomet pasirodo saulė. Užbaigę darbus, visi susirinkome paskutinį kartą pasilinksminti. Skambėjo lietuviškos dainos, ant stalo atsirado saldumynų, ir net programėlę suorganizavom. Redaktorius kolega Aliukas visus apdovanojo "Gaisais". Tai lituanistikos studentų laikraštėlis gražių vasaros dienų Fordhame prisiminimas.

"Greitai, greitai laikas eina" skambėjo dainos žodžiai. Pasikėitę adresais, spaudėme vieni kitiems rankas žadėdami greit susitikti, o sekančią vasarą gal ir vėl į Fodhamą sugrįžti.

Forthamo lituanistikos instituto vasaros semestro aprašymas nebūtų pilnas, nepaminėjus tų, kurių dėka šis institutas veikia. Jau trečią vasarą iš eilės visiems už mokslą sumokėjo dr. J. Kazickas ir dr. J. Valiūnas. Taip pat padėjo Dr Vydūno Vardo Šalpos Fondas, Detroito ir Philadelphijos Am. Liet. Bend. skyriai Dr. A. Vasys, p.p. Cheledinai, inž. V. Mošinskis, dr. A. Salys, dr. Šmulkštys, prof. Jurskis, p. Vainiūnienė ir kt. Seselėms aukojo: prel. J. Balkūnas, prel. I. Valančiūnas, prel. P. Virmauskis, kun. J. Aleksiūnas, kun. A. Abračinskas, kun. Baltrušiūnas, kun. B. Gauronskas, kun. M. Kemėžis ir kun. dr. J. Starkus. **TI**

LIETUVOS NACIONALINĖ MARIJAMPOLĖS BIBLIOTEKA

PER PRIZMĘ

Jau dešimtą kartą Amerikoje baigės ateitininkiškų stovyklų sezonas. 1950 metais Chagrin Falls (prie Clevelando) įvykęs moksleivių ateitininkų vasarinis susibūrimas davė pradžią lietuviškų jaunimo organizacijų stovykloms šiame žemyne. Per šį laikotarpį jaunimo stovyklos pasidarė nepamainoma ir bene efektingiausia lietuvybės išlaikymo priemonė. Reiktų kam plačiau pažvelgti į šių susibūrimų reikšmę mūsų jaunimui. Tai būtų tikrai įdomi ir vertinga studija.

*

Kas šią vasarą lankėsi moksleivių stovykloje Dainavoje, buvo labai maloniai nuteiktas. Ten buvo tiek gražaus jaunimo, ramaus savo elgesiu ir susiklausiusio. Džiaugėsi jais stovyklos bei pačios MAS vadovybės, ir tas džiaugsmas buvo visai pagrįstas. Neabejotina, kad moksleiviai išsinešė vertingų žinių, prikrautas buvo jų lietuvybės ir ateitininkų idelogijos akumuliatorius (deja, kasmet reikalaująs atnaujinimo), ir ne vienas iš jų, be abejo, uoliai stengsis dirbti savo vietoje. Organizacinis tęstinumas užtikrintas — o tai tegali džiuginti. Tik prasta tai, kad toje stovykloje permažai lankėsi vyresniųjų. Moksleiviai ateitininkai nepajunta, kokios galingos organizacijos nariais jie yra. Sunku prisikviesti prelegentus, o kai jie atvyksta, tai jaunimui nemokame jų pristatyti. Tuo prarandame galimybę sukurti glaudesnį ryšį tarp jaunesniųjų ir vyresniųjų. Jieškokime vyresniųjų gyvenime ir veikloje tų momentų, kurie šių dienų jaunimą žavi ir imponuoja. Tuo būdu tie asmenys moksleivių akyse iškils kaip autoritetai ir sektini pavyzdžiai. O jų mums reikia.

*

Žavi buvo ir studentų ateitininkų stovykla. Jaunimo daug, ir jis toks puikus. Ir stovyklos vadovavimas, dėka kelių tikrai pasiryžusių asmenų, buvo geras. Nors daug buvo ideologinių pratybų, bet poilsiui kasdien atrasta pakankamai laiko, kad visais atžvilgiais atsinaujinę studentai grįžtų į savo universitetus. Ištisas 2 savaites akademikai dirbo ir ilsėjosi. Jaukiai nuotaikai sukurti daug pasitarnavo WSAS (stovyklos "radijo stotis") su savo hifi muzika, a la šoliūno tango, Sūkurio reklamomis ir Tėviškės Žiburių konkurso skelbimais. Reiktų ir ateityje stengtis stovyklos gerui įkinkyti tokias priemones. Kam kyla abejonės dėl ateitininkų religingumo, tai joms išblaškyti geriausiu įrodymu galėtų būti kasdieninės automobilių virtinės į šv. Tomo Moore bažnytėlę, kur stovyklautojai išklausydavo mišių. Tik liūdna, kad kapeliono klausimas nebuvo reikiamai sutvarkytas. Pamoką šiuo atžvilgiu mums davė klebonas airis, sekmadienio mišioms iš apylinkės pakvietęs čia gimusį lietuvį kunigą. Bet ar mes pasimokysime? Kaikurių prelegentų atsisakymas prieš pat paskaitas buvo vienas iš tamsių debesėlių šioje stovykloje. Nejaugi taip sunku anksčiau atsakymą pranešti, kad stovyklos vadovybė spėtų atrasti kitus prelegentus? Nereikia tada nustebti, kad pusdienį prieš paskaitą nuo savo duoto žodžio atsisakęs sukelia kartėlio jaunimo tarpe. O kaip suprasti tą, kuris visai nieko nepranešė ir nepasirodė?

Labai puiku, kad mūsų stovyklos yra grynai studentiškos. Ne vienoje kitoje akademinio jaunimo stovykloje nebuvo tiek tikrų studentų, kiek ateitininkų sąlėkyje. Pas kitus daug stovyklauja ir dažniausiai toną duoda bei daug dėmesio sau reikalauja filisteriai, alumnai ar kaip mes tuos studijas baigusius bevadintume. Kitas klausimas, kad augštus mokslus baigusieji ateitininkai darosi pasyvūs savo organizacijai; tas jau nebe studentiškos stovyklos reikalas. Gerai SAS daro, bandydama stovyklavietes keisti, nes tokiu būdu daugiau jaunimo turi progos jose dalyvauti bei daugiau šio krašto vietų aplanko.

*

Sendraugių stovyklos šiais metais neturėjome. Tiesa, buvo viena stovykla Dainavoje, tačiau jos rengėju nebuvo Ateitininkų Sandraugių Sąjunga, nors beveik visi dalyviai buvo ateitininkai. Ir programa aiškiai parodė, kad ji puikiai tiktu sendraugių ateitininkų susibūrimui; tai ir daugelis dalyvių tvirtino. Jei sendraugių vadovybė pasistengtų ir nesibijotų padėti daugiau pastangų, tai būtų galima pravesti gerą stovyklą. Kai tokios stovyklos nesurengiame, tai daug kas kitais būdais jieško dvasios atsigaivinimo išvykoje, pabendraujant su bendraminčiais ir praplečiant savo akiratį naujomis žiniomis. Iš antros pusės gaila, kad kai kas siaurai dalyką supranta: neįžvelgia žalos, kada kitų vardu bandoma tą patį ateitiniškišką darbą dirbti. Jei yra koks esminis skirtumas, tai reikėtų ir skirtingos stovyklinės programos, paliečiančios tas sritis ir tuos darbus, kurių ateitininkija neapima. Jei skirtumo nėra, tai nėra nei pateisinimo. Liūdna ir tai, kad pačių ateitininkų organizuojami specialūs jaunimo sąskrydžiai ir į juos kviečiami ateitininkai studentai kaip tik tuo metu, kada SAS rengia savo stovyklą. Ar nebūtų geriau savo suvažiavimą organizuoti kitu laiku, pav. liepos 4 savaitgalį? Kam nauda iš tokių sutapimų?

*

Moksleivių ateitininkų stovykloje šiais metais stipriai vyravo nelietuvių kalba; tik maža dalis sąmoningai kalbėjosi lietuviškai, nors visi lietuviškai moka. Ne veltui humoristinis stovyklos laikraštėlis kartą išsireiškė: "moksleiviai labai gerbia savo gimtąją kalbą — be ypatingo reikalo jos nevartoja". Reikškinys labai liūdnas, bet iki šiol prieš jį efektingų ginklų neturime. Tačiau tas pats jaunimas, atsidūręs studentiškose stovyklose, pradeda savyje ryškiau puoselėti tą lietuvišką liepsnelę. Atsiranda vis daugiau sąmoningumo lietuviškumui — tiek kalbos tiek bendro nusistatymo atžvilgiu. Ir tai kasmet kartojasi. Mums reiktų tą reiškinį geriau suprasti, kad jį dar geriau tautinei kovai išnaudotume.

*

Lietuvybė mumyse liks gyva, jei perdaug savęs nesurišime su savo vietovės aplinka. Kol būsime "klajokliai", tol tautiniam susipratimui liks gera dirva. Tai reiškia, kad mums reikia judėti. Ir ypač tą progą reikia suteikti jaunimui. Kai iš visur suvažiavęs jaunimas susitinka suvažiavimuose, stovyklose, susibūrimuose, minčių, patirčių ir įspūdžių pasikeitimai savaime juos suriša. Gatvės kaimynus, rajono pažįstamus (kurie dažniausiai kitataučiai) pakeičia bičiulis Chicagoje, Bostone ir t.t. Prasideda korespondencija laiškais: išnaudojamos visos progos vykti į susibūrimus, nes ten juk draugai, savi žmonės. O susibūrimų programa tada sąmoningai ar bent pasąmonėje skiepija lietuvišką turinį. Šį principą turime suprasti. Tada nekils abejonių dėl stovyklų, jie ji ir toliau nuo namų. Gaila, kad šiais metais Bostono ateitininkai to nesuprato; dėl to ir nebuvo stovykloje moksleivių iš tos vietos. Žala didelė. Perdaug kietas dienas šiandien gyvename, kad reikėtų jaudintis dėl kelių šimtų mylių kelionės. Neduokime progos mūsų jaunimui taip sustiprinti savo draugystės ryšius su vietiniais, kad lietuviškam bičiuliavimuisi jau nebūtų vietos.

Vytenis

VARDAI ★ ĮVYKIAI ★ IDĖJOS

NAUJI ATEITININKIŠKI LEIDINIAI

Vasaros metu ateitininkiškose stovyklose išleisti du gražūs leidiniai vienas Toronto ateitininkų, kitas moksleivių stovykloje Dainavove. Abu spausdinti rotatoriumi.

Toronto ateitininkai išleido **stovyklos vadovą,** papuoštą pieštu viršeliu. Vadove skelbiama dienotvarkė, maldos, ateitininkų principai, sudėtos giesmės ir populiariausios dainos.

Jau kuris laikas, kaip Toronto ateitininkai moksleiviai leidžia savo laikraštėlį **"Pirmyn, jaunime".** Prie vadovo prijungtas šio laikraštėlio 5 nr. Jame patalpinti straipsneliai, platus juokų skyrius, vietinės žinios, mįslės. "Pirmyn, jaunime" redakcijos koletyvą sudaro Audronė Kuolaitė, Julius Treigys ir Violeta Simanavičiūtė.

Dainavoje jubilėjinės moksleivių stovyklos metu išleistas didokas leidinys **"Aukso spinduliai".** Leidinėlį paruošė Jūra Gailiušytė, iliustravo Vida Smagrauskaitė, Alvydas Bičiūnas, Algis Bublys. Čia sutelkta Federacijos vado sveikinimas, stovyklautojų pilnas sąrašas, aprašytos visos stovyklos dienos su paskaitomis, duodama ateitininkų istorijos iškarpėlė, paruošta Prano Zarankos, paminėta arkivyskupo J. Skvirecko sukaktis, prisiminti Lietuvos partizanai ir tremtiniai, padaroma sporto apžvalga ir pridėta juokų skyrius.

Gaudeamus, Studentų Ateitininkų Sąjungos inform. biuletenis, prieš pat Sąjungos stovyklą išleidęs iliustruotą numerį, painformavo apie stovyklavimo galimybes, suteikė praktiškų patarimų. Tuoj po stovyklos naujasis redaktorius Gediminas Naujokaitis išleido naują numerį, kuriame apžvelgiami stovyklos darbai.

Sūkurys — Chicagos ateitininkų draugovės leidinys. Redaktorė G.Griškėnaitė, redakcijai talkina: A. Bičiūnas, R. Urbutytė, D. Kolbaitė, L. Radvila, J. Štuopis, E. Sakalauskas, A. Garbenytė, V. Rapšys, R. Rudys, R. Sakadolskis, J. Eigelytė, R. Motekaitis, J. Meškauskas, N. Beleškaitė, A. Liulevičiūtė. Laikraštėlis pasirodo kas mėnesį, spausdinamas ofsetu, iliustruojamas piešiniais ir nuotraukomis, savo bendradarbių tarpe turi visą būrį studentų, pati skelbiama medžiaga pritaikyta jaunatviškiems jų polėkiams, duodama sporto, knygų apžvalgų. Leidinėlis pratina jaunimą prie rašto ir spausdinto žodžio. Pageidautina, kad būtų labiau išlyginta kalba. O tai lengva padaryti, pasitelkiant vyresnį studentą ar lituanistą. Taip pat reikėtų daugiau dėmesio kreipti į lituanistiką ir geriau recenzuoti lietuviškas knygas, nei angliškas, nes tik per lietuvišką knygą jaunimas išmoks geriau lietuviškai.

Tėvų Jėzuitų namai ir jaunimo centras pašventinti spalio 4. Šventinimo apeigas atliko vysk. V. Brizgys. Jaunimo namai Chicagoje vaidina didelį vaidmenį, nes po savo stogu buria jaunimą iš visų pusių. Čia veikia lietuviškos mokyklos, organizacijos turi savo būklus.

Prel. L. Tulaba, išbuvęs Amerikoje keletą mėnesių, vėl išvyko Romon, kur jis yra šv. Kazimiero kolegijos rektorius.

Vatikano paštas vieną pašto ženklą išleidžia su šv. Kazimiero atvaizdu. ženkliuką piešė dail. V.K.Jonynas.

Kunigų Vienybės seimas įvyko rugsėjo 23-24 d.d. Chicagoje. Katalikiškų organizacijų darbam derinti sudaryta direktorių taryba: kan. J. Končius, prel. J. Balkūnas, kun. J. Čepukaitis ir Kun. V. Bartuška. Garbės pirmininkas — vysk. V. Brizgys. Ji bus papildyta dar trim nariais iš ALRK Federacijos vadovybės.

Pranciškonų gimnazijoje Kennebunkporte, Me. šiemet veikia visos klasės. Baigiant mokslo metus, bus išleista pirmoji abiturientų laida.

Lietuvių koplyčia norima įrengti šv. Petro bazilikos pogrindyje Romoje. Ji būtų arti šv. Petro Apaštalo kapo. Vatikanas tam sumanymui pritaria. Tokias koplyčias jau turi lenkai ir airiai. Koplyčia atsieitų apie 20,000 dol. Tam reikalui po vieną tūkstantį dolerių jau paaukojo prel. L. Mendelis ir prel. Pr. Juras.

Teresė Ivaškaitė, baigusi šiemet Annhurst kolegiją South Woodstock, Conn., apsigyveno pas savo tėvelius Elizabethe, N. J., ir įsijungė į Ateities redakcinį darbą.

Sibiro lietuvių maldaknygė "Marija gelbėki mus," kurią išleido Ateitis ir kuri taip sekmingai sklinda lietuvių tarpe, jau išversta į anglų kalbą. Ją leidžia viena religinių knygų leidykla New Yorke. Į anglų kalbą išvertė kun. Kęstutis Trimakas, S. J.

Vytautas Valaitis, šiemet baigęs fotografijos ir žurnalistikos mokslus Athens, Ohio, kurį laiką dirbo Akron, Ohio. Dabar jis su savo šeima persikėlė į New Yorką, kur gavo darbą Newsweek žurnale kaip fotografas reporteris. Jo fotografijų paroda surengta Parent Magazine, New Yorke vyko visą rugsėjo mėnesį.

Juozas Baužys, buvęs Ateities redaktorius, prieš porą metų persikėlęs Chicagon, rugsėjo 26 susituokė su Onute Stankaityte. Naują ateitininkišką šeimą sveikiname ir linkime Augščiausiojo palaimos.

Dr. Juozas Navickas iš Hartfordo, Conn., yra pakviestas profesoriauti į King kolegiją Wilkes-Barre, Pa. Jis yra baigęs Fordhamo universitetą ir augštąjį filosofijos institutą Belgijoje, Liuvene. Dr. J. Navickas yra ateitininkas, rašo knygą apie doros ir istorijos vyksmo santykius.

Dr. Antanas Kučas, kuris profesoriauja Scrantono jezuitų kolegijoje, rašo monografiją apie kun. A. Staniukyną, seserų kazimieriečių kongregacijos kūrėją.

Aloyzas Baronas prašo patikslinti, kad maldą, kuri buvo išspausdinta praėjusiame Ateities numeryje, jis parašė pasinaudodamas puikiais St. Santvaro eilėraščiais apie Didįjį Meisterį, kurie išspausdinti eilių rinkinyje "Atdari langai". Taip pat pažymėtina, kad malda nebuvo skirta spaudai, o tik Grandies korp. šventei.

Eglutė, mūsų mažiesiems skiriamas laikraštėlis, praleidęs vasaros atostogas, vėl pasirodė, pateikdamas įvairios ir įdomios medžiagos. Čia randame lengvai sueiliuotų eilių, pasakėlių, apskaitymų. Yra ir lietuvių kalbos skyrius, kuris siekia praturtinti mažųjų žodyną. Laikraštėlis gausiai iliustruojamas mažųjų piešiniais. Taip paveikslais pavaizduota Šiluvos apsireiškimo istorija. Eglutei kaip ir kiekvienam lietuviškam laikraščiui, dabar sunku išsiversti. Tad būtų gera, kad ateitininkiškose šeimose visur būtų ir Eglutė, kuri padės vaikam geriau išmokti lietuvių kalbos. Kartu ir tėvams bus gera medžiaga vaikus priprantinti prie skaitymo. Taip pat kviečiame jaunimą, kuris labiausiai supranta savo jaunesniuosius brolius ir sesutes, prisidėti ir savo raštu. Uolieji Ateities bendradarbiai tegu neužmiršta ir Eglutės, tegu jai parašo vaikams pritaikintų pasakų, eilėraščių. Eglutę leidžia Lietuvių Kultūros Institutas, redaguoja Nek. Prasidėjimo seserys. Jos adresas: Eglutė, R.F.D. 2, Putnam, Conn.

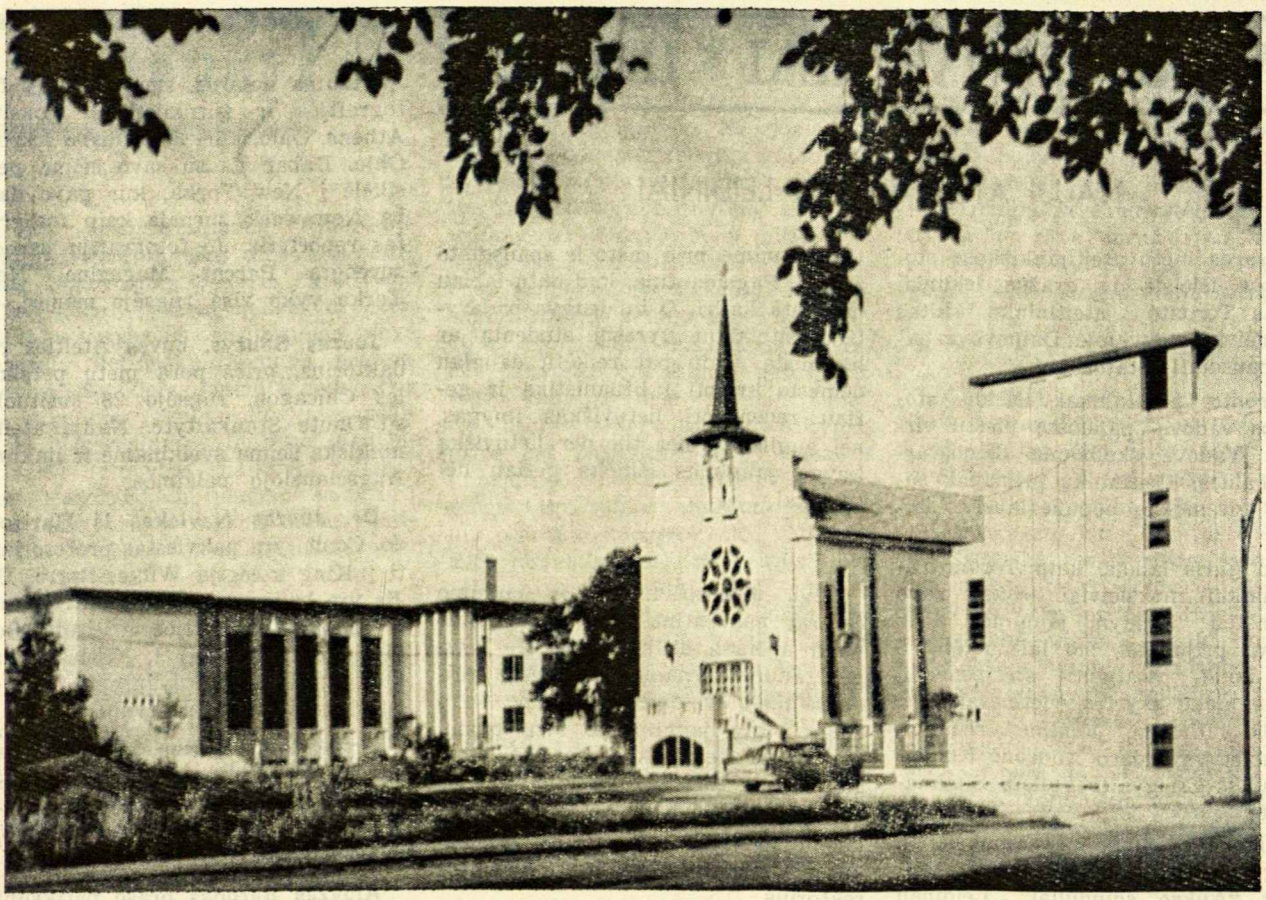

Jėzuitų namai Chicagoje pašventinti spalio 4. Kairėje — Jaunimo centras, viduryje — koplyčia, dešinėje — vienuolynas

VOKIETIJOS ATEITININKŲ SENDRAUGIŲ SUVAŽIAVIMAS

Studijų savaitės metu, rugpjūčio 26 d. popiety, Koenigsteine įvyko Vokietijos ateitininkų sendraugių konferencija. Pradėta Viešpaties Malda ir Vokietijos ateitininkų sendraugių Valdybos pirmininko kun. dr. J. Avižos žodžiu.

Į dienos prezidiumą pakviesti kun. dr. L. Gronis ir mokytoja I. Natkienė

Valdybos pirmininkas savo pranešime padarė valdybos veiklos apžvalgą. Intervenuota JA Valstybių užsienio reikalų ministerijoje ir pas JAV ambasadorių V. Vokietijoje dėl Amerikos Balso lietuviškojo skyriaus Miunchene uždarymo. Į tai gautas atsakymas — paguodžiantis raštas ir pasiaiškinimai, kurie mūsų, deja, nepatenkina. Intervenuota Vatikane dėl Lietuvos Pasiuntinybės uždarymo (susiaurinimo). Leista biuletenis vidaus reikalams ir tarpusavio informacijai. Prisidėta prie studijų savaitės suorganizavimo. Sudaryta galimybė dalyvauti studijų savaitėje nemažam skaičiui studentų ateitininkų, kad jie tuo pačiu galėtų susitikti, susiorganizuoti ir užmegsti artimesnius tarpusavio ryšius. Sušaukta ši sendraugių konferencija.

Diskusijose dr. P. Karvelis ir kun. Br. Liubinas išgyrė valdybos pirmininko veiklą ir prašė ją tęsti toliau. Dr. J. Grinius iškėlė kun. dr. J. Avižos ypatingus nuopelnus, ruošiant šiemetinę studijų savaitę. Tėv. A. Bernatonis išgyrė visą veiklą, tik drauge apgailestavo, kad ta veikla yra labai sunki, nes gula ant vieno pirmininko pečių, kitiems nerodant pastangų talkininkauti. Ateityje prašė visus ateitininkus būti disciplinuotesniais—ateiti talkon, kai bus kviečiami. Kėlė pageidavimą leisti savą biuletenį dažniau.

Aptarta du klausimai:

Tolimesnio studijų savaičių bendro (su ELFB) rengimo reikalu dr. Karvelis prašė kun. dr. Avižą rūpintis ir ateityje.

Nutarta ateitininkams organizuotai dalyvauti sekančiais metais įvykstančiame pasauliniame Eucharistiniame Kongrese Miunchene. Apie lietuvių pasirengimus šiam kongresui plačiau papasakojo kun. dr. Aviža. Jau sudaromas tam specialus lietuvių komitetas su mūsų augštaisiais dvasiškiais priešakyje. Lietuviams dalyviams jau numatytos geros patalpos Miuncheno miesto centre. Tikimasi į kongresą pasikviesti ir "Darnos" chorą iš Memmingeno. Manoma, kad lietuvių šiame kongrese dalyvaus apie 600. Eucharistinio Kongreso lietuvių grupei pramatytas vienas spektaklis garsiojo Kristaus kančių vaidinimo Oberammergaue.

Kun. dr. J. Avižai toliau į valdybą kandidatuoti atsisakius, į naują Vokietijos ateitininkų sendraugių valdybą išrinkti: dr. P. Karvelis, kun. K. Senkus ir I. Natkienė.

Konferencija uždaryta ateitininkų himnu.

Mečys Musteikis

STUDIJŲ SAVAITĖ VOKIETIJOJE

Vokietijos ateitininkai sendraugiai, drauge su Liet. Fronto Bičiuliais, rugpjūčio 23-30 d.d. Koenigsteine (prie Frankfurto) surengė studijų savaitę, kurios tema buvo "Krikščionis žmogus komunizmo akivaizdoje". Paskaitas skaitė: kun. dr. P. Brazys, MIC, — "Bažnyčia ir kultūra,", dr. S. Bačkis — "Socialinis krikščionybės pajėgumas", kun. dr. J. Vaišnora, MIC, "Krikščionybės likimas komunizmo režime", prof. A. Maceina — "Laisvė komunizme ir krikščionybė", dr. K. Čeginskas — "Kiek tremtiniai atliko savo paskirtį per 15 metų", prof. Z. Ivinskis — "Lietuvos vaidmuo Bažnyčių susivienijimo istorijoje". Buvo padaryta aktualių pranešimų apie dabartinę Lietuvos padėtį, paminėtas poetas Miliačius. Dalyvavo iš Vokietijos, Švedijos, Belgijos, Olandijos, Prancūzijos, Italijos, Šveicarijos ir J.A.V. Tuo pačiu metu įvyko sendraugių ir studentų ateitininkų suvažiavimai. (Jų aprašymus spausdiname atskirai.)

M. M.

PIRMASIS JAV LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS SUVAŽIAVIMAS

Rugsėjo 5-6 d.d. Detroite Sheraton-Cadillac viešbutyje įvyko pirmasis JAV Lietuvių Bendruomenės visuotinis suvažiavimas. Dalyvavo 51 atstovas, iskaitant Centro Valdybos ir kelis Tarybos narius. (JAV-se yra 62 LB apylinkės). Suvažiavime atsilankė arti 100 detroitiškių lietuvių ir pusė jų net gi užsiregistravo. Tai rodė, kad graži LB idėja nėra dar pakankamai prigijusi net ir naujųjų ateivių tarpe. Todėl keistai skambėjo kai kurių atstovų "siūlymai", kad LB paimtų vykdyti ir šalpos ir Lietuvos laisvinimo darbus.

Nors ir negausus suvažiavimas, tačiau gana gyvas pranešimais ir diskusijomis. Referatų — pranešimų buvo 17. Iš jų ryškėjo, kiek LB yra nuveikusi ir kiek daug darbų dar laukia. Suvažiavimas suteikė daug sugestijų LB Tarybai ir CV. Kreipta dėmesys į LB ugdymą į organizacinį tobulesnį susitvarkymą, pagrindiniais darbais akcentuojant kultūrinį veikimą, švietimą.

Suvažiavimą sveikino per 200 asmenų ar institucijų. O vis dėlto skaudu buvo girdėti, kad ALT-as LB nesveikino, kai girdėjome sveikinimus vice prezidento R. Nixono, 56 senatorių, keliolikos gubernatorių ir burmistrų. Tai parodė, kad mūsų lietuviškam kieme ne viskas tvarkoj. Būtų gera, kad nors LB išvengtų jau ne kartą mūsų veiksniuose pasitaikiusios pasipūtimo ligos ir savo buvimą bei tokius suvažiavimus pateisintų gyvais darbais.

P. Natas

studentų ateitininkų sąjunga

VOKIETIJOS STUDENTŲ ATEITININKŲ KONFERENCIJA

Studijų savaitės metu, rugpjūčio 28, Koenigsteine, įvyko Vokietijos studentų ateitininkų konferencija. SAS Įgaliotinis Vokietijai J. Uleckas atidarė konferenciją, pasveikino visus dalyvius ir pakvietė darbo prezidiumą. Pirmoje programos dalyje buvo numatyta V. Natkaus paskaita apie ateitininko visuomeniškumą. Paskaitoje jis palietė kelis pagrindinius klausimus. Po to V. Natkus padarė pranešimą apie Vienoje vykusį tarptautinį jaunimo festivalį kuriame dalyvavo ir apie 25 lietuviai.

Po trumpos pertraukos vyko pasitarimai studentų reikalams. Įgaliotinis Uleckas padarė pranešimą apie studijuojančių ateitininkų padėtį Vokietijoje. Paaiškėjo, kad ateitininkų studentų esame apie 30. (konferencijoj dalyvavo 21.) Jie visi yra išsimėtę po daugelį universitetų, todėl buvo sunku išvystyti konkretesnę veiklą. Bendrai paėmus studentų ateitininkų materialinė padėtis yra nebloga, nors yra ir tokių, kurie gana sunkiai verčiasi iš gaunamos menkos stipendijos.

Konferencija išreiškė padėką J. Uleckui už įdėtą darbą ir nutarė tolimesniam laikui išrinkti valdybą, kuri tvarkytų visus reikalus, kadangi studentų skaičius padidėjo ir yra jaučiamas noras stipriau apsijungti ir išvystyti gyvesnį veikimą. Valdyba buvo tuojau ir išrinkta: K. Žemaitis—pir.; A. Rugienіūtė—sekr. ir ižd., abu Miunchene, ir V. Damijonaitis-narys, Hanau.

Valdybos adresas; A. Rugieniūtė, 13b Miunchen, 22, St. Annaplatz. 2. Dvasios vadu ir toliau sutiko likti kun. B. Lubinas.

Toliau buvo aptartos konkrečios tolimesnio veikimo gairės: palaikymas tarpusavyje glaudžių ryšių, tam tikslui nutarta leisti biuletenį; bent syki metuose susirinkti ir aptarti bendrus reikalus. Gyvai reikštis Lietuvių Studentų Sąjungoje ir užmegsti

BOSTONAS

Atgal į darbą

Su naujais mokslo metais prasidėjo naujі veiklos metai. Tad rugsėjo 20 Bostono draugovės nariai susirinko pas kolegą Pakštį aptarti tolimesnio veikimo.

Susirinkimui pirmininkavo S. Leimonas ir sekretoriavo D. Mockapetrytė. Pasidalinus atostogų bei stovyklos įspūdžiais, slaptu balsavimu išrinkome naują valdybą. Buvęs pirmininkas dėl rimtų priežasčių atsisakė iš savo pareigų, ir jo vietą perėme A. Meižys. Vice—pirmininke išrinkome I. Lendraitytę, o sekretore - S. Kriščiukaitytę. A. Mučinskas pasiliko ir toliau pinigus rinkti bei tvarkyti iždą. Po rinkimų S. Leimonas liūdnai su visais atsisveikino, tačiau pareigas tęsė toliau, nes naujas pirmininkas iš nustebimo negalėjo nei žodžio ištarti.

Šiais metais draugovei priklauso 14 narių: B. Duobaitė, R. Durickaitė, A. Kriščiukaitis, D. Kuodytė, S. Leimonas, L. Keturakytė, D. Mockapetrytė, R. Pauliukonis, G. Pauliukonytė, A. Petronis, I. Nikolskytė, M. Pakštys, A. Skudžinskas, S. Zikas; ir 6 kandidatai: R. Dabrilaitė, M. Anelauskaitė, R. Liutkevičius, V. Bakaitis, V. Mockus, R. Zičkus.

Po susirinkimo visi pasivaišino p. Pakštienės paruoštu užkandžiu, užgerdami kavute. Taip pasistiprinus valdybos posėdžiavo, o pasilikę gyvai diskutavo moderniškąjį meną.

Vironytė

Dalis Bostono stud. ateitininkų draugovės. Nuotr. L. Keturakytės

ryšius su vokiškom bei tarptautinėm studentų organizacijom ir kt. Taip pat nutarta, kad kiekvienas narys mokėtų nario mokesčio po 1,-DM metams.

Konferencija buvo baigta ateitininkų himnu. **V.B.**

Vokietijos studentai ateitininkai nori užmegsti artimesnius ryšius su į Vokietiją atvažiuojančiais studijuoti ar kariuomenėje tarnauti ateitininkais. Tuo reikalu prašom kreiptis į Vokietijos ateitininkų sekretorę: Angelė Rugieniūtė, Muenchen 22, St. Annaplatz 2.

SAS VALDYBA

Pirmininkas
Sigitas Leimonas
52 Thomas Park
So. Boston 27, Mass.

Vice Pirmininkas
Mykolas Pakštys
15 Wendover St.
Dorchester, Mass.

Vice Pirmininkas Vakaruose
Vytenis Damušis
8050 Hartwell Ave.
Detroit 28, Michigan.

Sekretorė Vakaruose
Ramunė Valukonytė
19947 Burgess Ave.
Detroit, Mich.

Sekretorė Rytams
Birutė Duobaitė
20 Enterprise St.
Brockton, Mass.

Sekretorė Vakarams
Lilija Keturakytė
58 Sawtell Ave.
Brockton, Mass.

Protokolų sekretorė
Dalila Mockapetrytė
53 Torrey Street
Dorchester, Mass.

Iždininkas
Stasys Žižniauskas
21 Athens Street
So. Boston, Mass.

Specialių reikalu vedėjas
Eligijus Sužiedėlis
68 Glendale Street
Brockton, Mass.

Užsienio skyriaus vėdėjas
Romualdas Šviedrys
312 Highland Rd.
Ithaca. New York

Užsienio skyriaus padėjėja
Aušrėlė Skirmuntaitė
7813 31st. Ave.
Kenosha, Wisc.

Spaudos ir informacijos skyriaus vedėjas
Gediminas Naujokaitis
924 Madison Street
Brooklyn 21 ,New York.

MA SĄJUNGOJE

Meldžiamės

JAUNIMO ŠVENTĖ SAO PAULO MIESTE

Rugpjūčio 2, Villa Zelinoje įvyko penktoji Soa Paulio lietuviško jaunimo šventė. Šių metų šventė buvo įspūdingiausia už visas, gal dėlto, kad gausiausia. 9 val. mišios. Jaunimo prisirinko pilnutėlė bažnyčia. Prie altoriaus su garbės palydovais lietuviška, brazilišką ir ateitininkų vėliavos. Daug jaunimo pasipuošusio tautiniais rūbais. Daug ėjo komunijos. Pamokslą sakė Tėvas Jonas Bružikas, S.J. Geri žodžiai ir pamokymai krito į jaunas širdis.

Ateitininkų tėveliai salėje surengė agapę. Dalyvavo maždaug 400 svečių iš visų Sao Paulo kraštų, svečiai iš Amerikos-sportininkai, būrelis ateitininkų iš mūsų sostinės Rio de Janeiro ir po vieną kitą jaunuolį iš kitų miestų. Apmalšinę alkį pradėjom programą. Keleta naujų ateitininkų darė pasižadėjimą. Ženkliukus berniukams prisegė kuopos pirmininkas Augustas Zaluba, mergaitėms sekretorė Irena Jurgelevičiūtė. Naujų ateitininkų vardu kalbėjo Julija Kraujalytė. Agapė baigėsi menine dalimi.

Antrą valandą po pietų buvo krepšinio rungtynės tarp svečių iš Amerikos ir vietinės lietuvių komandos. Staiga iškilęs įkyrus lietutis visą žaidimą sugadino. Gaila, bet tiek to. Mes vistiek nebūtume laimėję. Lietučio užpulti, visi smarkiai puolėsi į salę. Žmonių prisirinko daug. Salė buvo perpildyta, kas neturėjo pakvietimų, gavo grįžti atgal, nebuvo vietų. Vaidinom "Jūros dukrą". Žiūrovas buvo nukeltas į Baltijos pajūrį, keleta šimtų metų atgal, kai dar lietuviai garbino perkūną ir turėjo visą daugybę kitų dievų. Jeigu jūs būtumėte girdėję, kaip publika plojo, tai mums nereiktų rašyti, kad vaidinimas visiems patiko. Vaidinime

Prie žvejo trobelės — Julija Jurgelevičiūtė ir Ramūnas K. Miliauskas. Iš vaidinimo "Jūros dukra"

dar buvo įpinta visa eilė dainų ir tautinių šokių, čia dar niekad nešoktų, kaip "subatėlė", "gyvatvoris", "siautelė" ir kiti.

Po programos įteikėme dovanas, ateitininkų choro vedėjai mokytojai Elvirai Kilčiauskautei, jau gimusiai ir augusiai šitame krašte, bet nuoširdžiai populiarinančiai lietuvišką dainą, p. Marijos Remenčienės išaustą tautinį kostimą; nenuilstančiam tautinių šokių mokytojui Juliui Guigai dail. A. Navicko paveikslą su žvejo trobele iš "Jūros dukros", ir atminimą Amerikos lietuviams. Nuoširdžiai padėkojom ir Dėdei Juozui už darbą, vargą ir kantrybę, šventę rengiant. Šokiams grojo moksleivių orkestras, vadovaujamas Prano Šukio 10:30 v.v. baigėsi puiki taip ilgai laukta ir taip greit prabėgusi "Jaunimo Šventė". Visi gerai nusiteikę skirstėmės į namus ir jau laukiam kitos. Jei Dievulis norės ir Dėdė Juozas padės, tikimės sulauksią.

Julija Jurgelevičiūtė

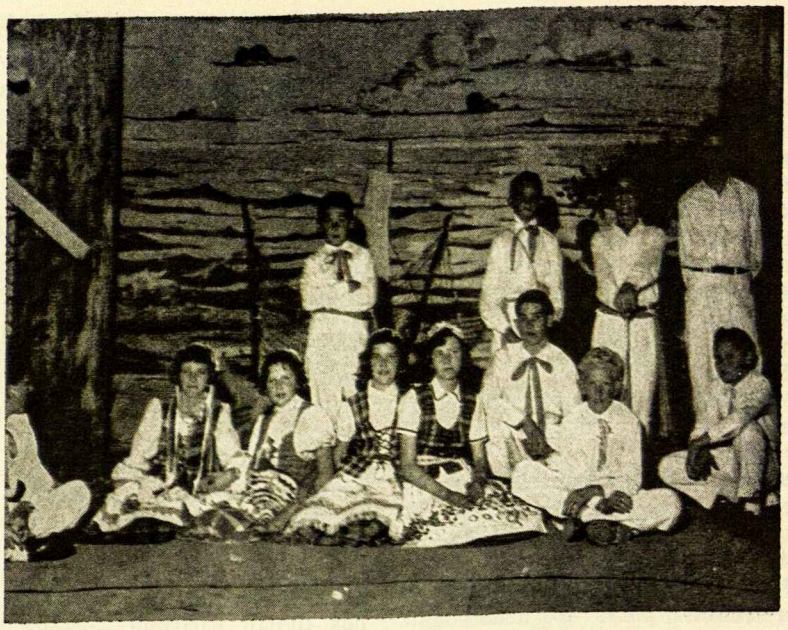

Piemenukai iš "Jūros dukra"

Įteikiam dovanas. Kalba Laimutis Dovydaitis, paveikslą įteikia didelis ateitininkiško jaunimo rėmėjas J. Jodelis, priima tautinių šokių mokytojas Julius Guiga

PUTNAMAS

Barboros žagarietės moksleivių ateitininkių kuopa rugsėjo 22 surengė iškylą į Roselando parką, Woodstock, Conn. Kartu jos pasikvietė ir kitas bendrabutietes.

Nuvažiavus į parką, išsiskirstėm, kad susipažintume su apylinke. Mus apsupo malonus pušų kvapas, ir tai buvo mum didelė staigmena, ištrūkus iš mokyklos.

Už pusvalandžio kvietėme visas užkąsti. Degė laužas ir čirškėjo dešrelės. Truputį pailsėjusios, traukėm prie upelio, kur mūsų laukė laiveliai. Irkluoti patiko visom, bet buvo ir sunkių momentų, kai įsipainiojom krūmuose.

Diena prabėgo greit, ir buvo gaila palikti vandenis ir grįžti prie knygų.

Regina Petrikonytė

ATEITIES PLATINIMO VAJUS

Jau skelbėme gegužės, birželio ir rugsėjo mėn. numeriuose Ateities platinimo vajų. Didis Ateities bičiulis Kun. dr. J. Prunskis paskyrė 50 dol. tam, kuris daugiausiai išplatins Ateities iki lapkričio 1 d. Šį terminą pratęsiame dar vieną mėnesį. Kas daugiausia suras naujų Ateities skaitytojų, gaus 50.00 dol. premiją.

Visos moksleivių kuopos, studentų draugovės ir pavieni asmenys kviečiami įsijungti į Ateities platinimo vajų ir surasti kuo daugiau naujų skaitytojų.

ATSIŲSTA PAMINĖTI

Fabijonas Neveravičius — Blaškomos liepsnos, istorinis buities romanas, I tomas 286 psl., II tomas — 320 psl. Išleido Nidos Knygų Klubas Londone.

Pranas Naujokaitis — Upeliai negrįžta į kalnus, romanas, išleido Lietuviškos Knygos Klubas Chicagoje, aplankas dail. A. Šermukšnio, 510 psl. kaina 5. dol.

Tautos praeitis, istorijos ir gretimųjų sričių neperiodinis žurnalas, I tomas, I knyga, leidžia Lietuvių Istorijos Draugija, redaktorius — Česlovas Grincevičius. Žurnalas iliustruotas, 164 psl., kaina 3 dol.

Rinktinė, nr. 4 — tai lietuviškos periodikos įdomesnių straipsnių rinkinys. Leidžia Nidos Knygų Klubas Londone.

A. Giedrius — Pasakėčios. Išleido Lietuviškos Knygos Klubas Chicagoje, iliustravo dail. V. Simankevičius, 175 psl. kaina 2. dol.

Norėdami paskubinti Ateities išleidimą, prašome visų mūsų bendradarbių ir korespondentų taip pat paskubėti. Kitas—lapkričio—Ateities numeris išeis lapkričio pradžioje. Skirtą gruodžio numeriui medžiagą. prašome atsiųsti iki lapkričio 6.

IŠ SAS STOVYKLOS

Pirmųjų pusryčių stovykloje inspiruotas gimė "Avižinio Dripsnio" laikraštis, sąžiningai tarnavęs stovyklautojų informacijai ir dvasios pakėlimui. Nors jo puslapių dauguma išskrajojo su stovyklautojų juoku po žalius Pennsylvanijos kalnelius, "Krei vų Šypsenų" redakcijai pavyko surasti porą jų, įstrigusių jau gelstančiose paežerės beržo šakose. Prisiminimui čia kelios dar įskaitomos eilutės.

Skaitytojų informacijai duodama Kęstučio Kudžmos skaitytos paskaitos santrauka:

Žmonių temperamentus, pagal dr. Shel don Vyg Antas klasifikaciją, visų pirma galima skirstyti į dvi rūšis: charakterius ir tipus.

Tipai tai yra žmonės, kurie iš kitų skiriasi patys to nenorėdami. Pavyzdžiui, Korkis Jazbutis yra tikras tipas. Tipus, kaip kad Korkis, reikia skirti nuo tipų, kuriuos paliekame restoranuose. Restoranuose tipai paliekami dėl trijų priežasčių; pirma, dažnai tipas būna nepajėgus pats eiti namo; antra, tipas neturi pinigų užsimokėti sąskaitai ir lieka indų plauti; trečia, tipas lieka restorane savo noru, nes jam į akį krinta padavėja. Minėtus tipus reikia skirti nuo Korkio tipo todėl, kad Korkio tipo tipai į restoraną paprastai neįleidžiami visai.

Charakteriai, gi, tai žmonės, kurie iš kitų išsiskiria savo pačių pastangomis. Pavyzdžiui, charakteris pianinu skambina tik basas ir pagal taktą kilnoja didįjį savo kojos pirštą. Charakterio pavyzdys galėtų būti Manigirdas Motekaitis. Žmogaus pavadinimas charakteriu arba tipu nebūtinai turi turėti neigiamą prasmę. Dažnai tai galima priimti ir kaip komplimentą, ypač jei jis suteikiamas priešingos lyties būtybės.

Šiaip, bendrai paėmus ir atskirai išdėsčius, žmonių temperamentai priklauso nuo to, kas juos į temperamentus skirsto. Pavyzdžiui, merginos berniukus skirsto į bailius, rezervuotus, neįdomius, gan įdomius, labai įdomius, mylėtojus, oktopus ir nachalus, maždaug minėta atvirkščia priimtinumo tvarka.

Vyrų daroma moterų klasifikacija, kurią plačioj studijoj, paremtoj patikimais laboratoriniais daviniais suschematizavo Santaros oficijozo ir "Krambambulio' redakcija yra daug paprastesnė. Moterys dalinamos tik į dvi pagrindines temperamentų rūšis, kurių—dėl laiko stokos—neminėsime.

Iš "Avižinio Dripsnio" paskutinio puslapio "Aplink mus" skyrelio:

Berniukų komendantas Romas Šviedrys keldamas Kęstutį Skrupskelį mankštai: 'Sūnau, laikykis tvarkos. Šv. Tomas sako, kad tvarkos pasaulyje buvimas yra Dievo buvimo įrodymas. Stovykloj tvarka yra valdžios buvimo įrodymas". Pietų metu Skrupskelis užtikrino "Avižinio Dripsnio" redakciją, kad stovykloj valdžia neįrodyta.

Diskusijose moksleivių veiklos klausimais Aušrelė Skirmuntaitė iškėlė pagrindinę studentų ir moksleivių bendradarbiavimo problemą: "Aš galiu kalbėti tik apie savo globojamus moksleivius" tarė Aušra. "Kai jie buvo jaunesni, tai aš su jais labai gerai apsieidavau: galėdavau pasikalbėti, nupirkdavau "lolli-pop" ir viskas ėjo gerai. Bet dabar jie klausia tokius klausimus, kad aš net nežinau ką atsakyti". Sigitas Leimonas tuojau pasisiūlė Aušrelei šiame reikale pagelbėti savo didžia patirtim

Stovyklos vadovo Jono Šoliūno potvarkiu Algis Šaulys nuo ryt dienos skiriamas dirbti virtuvėje iki pat stovyklos pabaigos. Algis teisėjavo teniso rungtynėms tarp Šoliūno ir Viliamo. Šoliūnas rungtynes pralaimėjo.

ARIUS VYDAS

STOVYKLOS ELEGIJA

Ten prie Arielkos ežero gilaus ir šalto
Varpą nešiojasi Budrys
Ir kai pajunta, kad Valentina išalko,
Tuojau suskambina jis.
Ir Faustas Strolia, prie pianinų dviejų atsisėdęs,
Dainuoti, kaip žuvis, mus moko.
Per šokių pamokas mes krečiam jam visokias blėdes:
Jis vienas už visus atšoka.
Vytenis Damušių didžiu balsu vis kalba
Ir tvirtint žada mūsų lepšius kūnus.
Rytais jis varo miegančius mankštan su dalba,
Kol pats nuo žiovulio sugriūna.
"Grandis" Chicagos "in corpore" čia susirinko,
Stovykloj, sako, viskas visai fain.
Tik viena jiems truputį, sako, nepatinka,
Kad nėr Vat Sikstynain.
Kai beržo lapais vakaras atšoka tartum balerina,
Mus saugo tėviškai šoliūnas.
Ir nors pabėgti sugalvoja Milda, Vida ir net Lina,
Sugaudo jas po krūmus.
Taip bėga tarp kalnų čia valandos ir dienos,
Tuoj grįžt reikės į paskaitas ir į tavernas,
Gailėsimės dienų tų mes ne vienas,
Nes ar dažnai valdžia gi būna liaudies tarnas?

ANT KALNO

Ant kalno karklys,
Pakalnėj šulnys,
Ten vaikščiojo Irutėlė
Pati sau viena.

Atjojo Budrys
Girdit karves tris,
Sustok, palauk, Irutėle,
Duok karvei vandens.

Negaliu stovėt,
Su tavim kalbėt;
Šalta rasa, karvė basa
Nušals kojeles.

(Iš pranešimo apie stovyklą. Paruošė Dalia Kolbaitė, Auksė Liulevičiūtė, Austė Paliokaitė. Pranešimas buvo išpildytas per stovyklos radiją.)

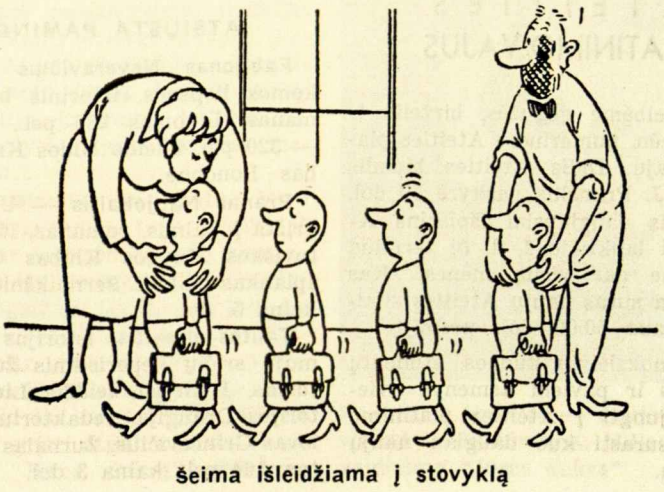

Šeima išleidžiama į stovyklą

ŠACHMATAI

Rašo K. Merkis

Mintys partijų pradžiai

1. Partija siekia kntrolės ir užvaldymo centrinių langelių (d4, e4, d5, e5).

2. Partijos pradžia yra kova už figūrų išvedimą (išsivystymą).

3. Patartina rakiruotis kuo greičiau, nes bokštas įsikelia į žaidimą ir karalius atsidūria saugesnėj vietoj.

4. Pradžioj nereikia stumti pėstininkų per toli, kad nepasidarytų silpnų taškų lentoj.

5. Ko siekiama ėjimu: įšvesti figūrą, paveržti centrą, padidinti judrumą, sustiprinti poziciją ir, jei galima, sudaryti grėsmę.

6. Reikia vengti tempo praradimo, sakysim, dukart einant ta pačia figūra partijos pradžioj.

7. Naudingiau žirgą išvesti pirmiau, negu rikį.

8. Reikia vengti per ankstyvo valdovės išvedimo, kad ji netaptų puolimo objektu.

9. Žaisti reikia nuosekliai, pagal planą (mintį, siekį), nors jis būtų ir blogas.

Taisyklių vietoj

1. Neliesk figūros, kol nenuspręstas ėjimas, nes palietus figūrą, reikia būtinai ją eiti.

2. Įžiūrėti reikia patį tvirčiausią priešininko ėjimą. Numatyt nors vieną ėjimą pirmyn.

3. Laimėjus medžiagos, reikia prastinti žaidimą. Kiekvienas figūros nukeitimas artina prie laimėjimo.

4. Neskubėti. Nėra reikalo daryti ėjimą greičiau, negu tai daro tavo oponentas.

5. Prieš darydamas ėjimą, įžiūrėk visas priešininko grėsmes.

Naujos Anglijos p-bėse, kurios įvyko rugsėjo pradžioj Bostone, Gediminas Kuodis, 15 metų, laimėjo trečią vietą B klasės varžybose, surinkęs 5-2 taškų. Laimėjo Helscy ir Ponner (abu Conn.), turėdami po 5½ taškų. Kuodis vienintelis laimėjo prieš naująjį klasės meisterį Helscy.

INFORMACINIS ATEITIES NUMERIS ANGLIŠKAI

Visi gerai žinome, kad ateitininkų ryšiai su angliškai kalbančia visuomene didėja. Didėja ateitininkų reiškimasis ir tarptautinėje katalikiško jaunimo organizacijų veikloje. Ateitininkų sąjungų vadovybės, o taip pat ir AF Valdyba jaučia pareigą pasidalinti savo penkiasdešimt metų organizacinės ir ideologinės veiklos patirtimi su kitomis tarptautinėmis katalikiškojo jaunimo organizacijomis bei pavieniais asmenimis. Tad yra pasiryžta išleisti informacinį Ateities numerį anglų kalba. Tad bus atskiras vienkartinis Ateities numeris, kuris savo turinyje talpins svarbesnius ateitininkų istorijos momentus, ateitininkų principus, svarbesniuosius ateitininkijos kūrėjus, ideologus, ateitininkų kovos metodus už krikščionišką pasaulį ir savos lietuvių visuomenės bei valstybės krikščionišką katalikišką veidą. Tuo leidiniu norima, kad angliškai kalbančioji katalikiškoji visuomenė bei tarptautinės katalikiškosios jaunimo organizacijos susipažintų su ateitininkų įnašu kovoje už pasaulio atnaujinimą Kristuje.

Leidinį redaguoja Rom. Šviedrys, Cornell, Ithaca, N.Y., universiteto studentas (junior). Leidimu rūpinasi SAS centro valdyba ir Ateities administracija. Jo išleidimas atsieis apie 1200.00 dolerių. Tai nauja Ateities administracijai ir SAS centro valdybai finansinė našta. Mes kreipiamės į visus ateitininkus ir prašome paramos. Nenorime aiškinti šio leidinio svarbos, tai jums labai gerai žinoma. Mes tik prašome, kad mažiausia savo auka šį mūsų darbą paremti. Savo auką siųskite: **Ateitis** 916 Willoughby Ave., Brooklyn 21, N.Y.

Iš anksto visiems labai nuoširdus ačiū.

KALĖDINIAI SVEIKINIMAI

Artinasi Kalėdų šventės. Gražus paprotys Kūdikėlio Jėzaus gimimo šventėse pasveikinti savo gimines, artimuosius bei prietelius. Ateities administracija primena visiems, kad šiemet dar galima gauti Ateities išleistų kalėdiniams sveikinimams atviručių. Viename pokelyje 20 atviručių su vokais kaštuoja tik 1.00 dol. Užsisakyti galima šiuo adresu: **Ateitis,** 916 Willoughby Ave., Brooklyn 21 N. Y. Užsakant didesniais kiekiais, duodama nuolaida.

PADĖKA

Šv. Juozapo Lietuvių Krikščionių Darbininkų Sąjunga iš savo santaupų Ateities leidimui paremti metiniame seime, įvykusiame Waterbury, Conn., rugsėjo 19 d. Ateičiai paskyrė 400.00 dol. LDS Centro Valdybai, pašalpų bei stipendijų komisijos pirm kun. J. Vaitiekūnui ir visiems seimo dalyviams labai nuoširdžiai dėkojame.

MALONIEMS SKOLININKAMS

Ateities administracija vėl drįsta kreiptis į jus ir priminti, kad apie 400 Ateities prenumeratorių dar nėra atsilyginę prenumeratos mokestį už 1959 metus. Yra keliasdešimt ir tokių, kurie Ateičiai prenumeratos mokesčio yra skolingi už keletą metų. Metai bėga į pabaigą, Ateitis turi išeiti ir už kiekvieną numerį reikia spaustuvei atsilyginti. Būkite ne tik pareigingi, bet ir gailestingi. Kreipsimės šiomis dienomis į jus paraginimo laiškais ir per platintojus, neatmeskite mūsų prašymų ir nesunkinkite mūsų ir taip nelengvos naštos. Esame dėkingi visiems, kurie Ateities leidimo rūpesčius ir sunkumus supranta ir paremia.

ATEITIES GARBĖS PRENUMERATORIAI

Edw. Vitkus, Washington, D. C.
Dr. J. Dičpinigaitis, Woodhaven. NY.
Kun. J. Ruokis, Little Falls, N. Y.
Dr. Ag. Šidlauskaitė, Ottawa, Ont.,
Dr. J. Karvelis, Chicago, Ill.
Kun. J. Švagždys, Brockton, Mass.
V. Vaičiūnaitė, Montreal, Canada.
Prel. Ign. Kelmelis, Newark, N.J.
Kun. dr. A. Juška, Chicago, Ill.
Dr. Ad. Baltrukėnas, Akron, Ohio
Dr. V.V. Adomavičius, Akron, Ohio, už 1959-1961 m.

Už paramą Ateičiai visiems nuoširdus ačiū.

Kitų kraštų ateitininkams Ateities prenumeratai apmokėti aukų atsiuntė:

Ed. Vitkus — 5.00 dol., Washington, D.C., Kun. V. Paulauskas, Thompson, Conn.,—2.00 dol., V. Vaičiūnaitė, Montreal, Čue., Canada, — 5.00 dol. N. Bražėnaitė, M.D., Brooklyn, N.Y., -1.00 dol.,

Kitos aukos Ateičiai

Putnamo ateitininkės savo metinės šventės pelno dalį — 11.00 dol. paskyrė Ateičiai. Nuoširdus ačiū

ATEITININKO JUBILIEJINIŲ METŲ DOVANA ATEIČIAI

Kiekvienas ateitininkas suranda vieną naują Ateities prenumeratorių. Tai nedidelė, nieko nekaštuojanti, bet begalo brangi Ateičiai dovana. Jubiliejinių Metų proga. Nei vienas nepagailėkime savų pastangų šią dovaną įteikti.

ALp(LKA)1786
1959, Nr.8

ATEITIS, SPALIS, NR. 8

Seserys studentų ateitininkų stovykloje. Nuotr. Vytauto Valaičio

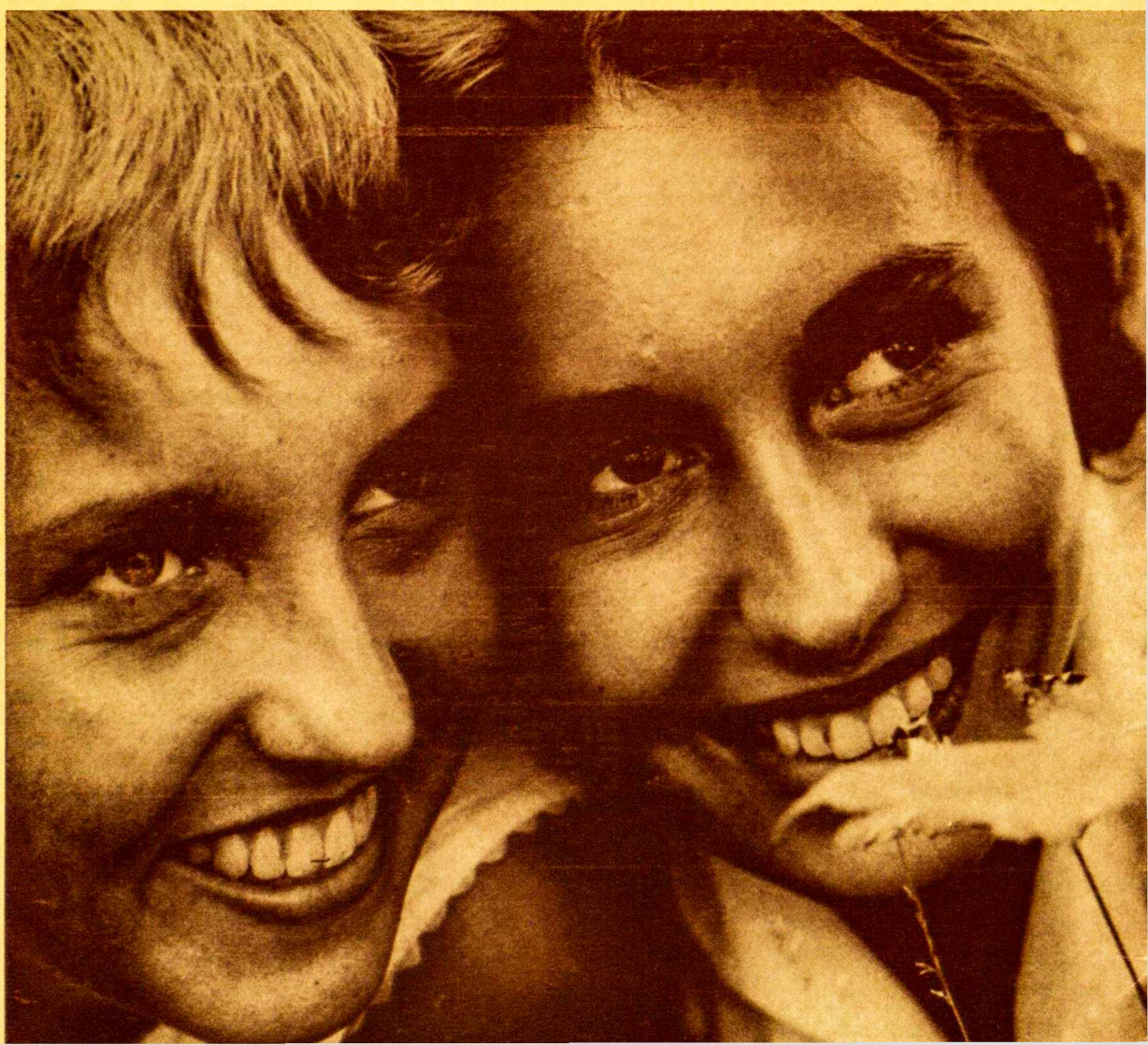

90.725.97